

EMEK YAYINLARI

DEMBİR DERGİSİ

Derleyen
Özkan Günal _ Emine Aytül Erol

Editör
Özkan Günal

Tasarım
Özkan Günal

SAYI-2
Şubat 2015

Velayetin Şeriatı

EMEK YAYINEVİ

Reyhan mah. Cumhuriyet cad. Doruk işh. No:150 D:1B/38 Osmangazi
BURSA

Tel : 0(224) 241 03 22

info@emekyayinevi.com
www.emekyayinevi.com

©2014 Emek Yayınevi

Eserin tüm yayın hakları Emek Yayınevi'ne aittir.
Yazılı izin olmadan kısmen veya tamamen hiçbir yolla kopya
edilemez, çoğaltılamaz ve dağıtılamaz.

Ücretsizdir, parayla satılmaz.

EDİTÖRDEN

Sayfa 4

Ey Kamil'an, Ey Arif'an, Ey Muhib'ban.

Bu dergi Halil İbrahim Bak zevklerinin, yine Onun hızzı içermektedir.

Dergimizin ikinci sayısının konusu, Velayetin şeriatı anlayabilmek için öncelikle şeriatın anlamını bilmek ve menfaatleri doğrultusunda empoze ettikleri gibi : ibadetler, Namaz, Oruç, Haç ve Zekat ile sınırlı olma ayrı namaz ayrı, yaptığın ayrı oruç ayrı gibi deyimler şeriatı sınırlayıp kısıtlamaktır. Gerçek şeriatın anlamı kaideler bütünlüğünü hüküm süz bırakıp, ibadetin şeriatıdır.

AYIN KONUSU

Aşkın Orucu.

Sayfa 6

Oruç, Nübüvvetin şeriatında, Ramazan ayında, taryerinin ağarmaya başlamasından güneş batmasına kadar, niyetlenerek bir şey yiyip içmemek ve orucu bozan hallerden nefsi korunmaktır. Orucun Arap dilindeki karşılığı "savm" kelimesi olup, bu kelime "bir şeyden uzak durmak, kişinin kendini tutması ve engellemesi" m anlamlarına gelmektedir.

Nübüvvetin şeriatının orucundaki yapılması istenen, nefsin taleplerine ulaşma imkanı olduğu halde nefsin isteklerini yerine getirmeye çalışarak nefsin arzularını bastırma ve kontrol etmektir. Bunlar, yemek yememek, su içmemek, cinsi münasebete girmemek ve öfkelenmemek, zulmetmemek gibi zulmani sıfatlardan uzak durmaktır. Tüm bunları yerine getiren kişi melek seviyesine ulaşır. Ondan kimseye zarar gelmez. Bu çok güzeldir lakin insan için noksandır. İnsanın varlığının aslı kendisiyle zahir olan Rabbisini bilmektir.

Oruç, nispetle nimizden erim ekir

ALINTI BÖLÜMÜ

* Sayfa 29

Sevda denizine
Açıldım,
Yüreğimi sandal yapıp.
Adını, sıkıntı
Koyduklarımı attım
Dilime takıp,
Umut yakalamak için.
Duruldum,
Düşüncelerim den sınırlı.
Boram buram
Sen kokuyorsun.

SEVGİYE DAİR

SİZDEN GELENLER

SEVGİLİYE AŞK-I NİYAZ Sayfa 24

Oruç, iftar edebilmek için sakınılması gerekenle Nübüvvetin şeriatında yemek, içmek, nefsanî diler oruç kabul olur ve iftara ulaşılır.

AYIN RÖPORTAJI

Sayfa 7

Dembir:

Dergimizin bu ay ki konusu, Velayetin Şeriatı, Aşkın Orucu. Dört büyük kelime, dört derin konu; Velayet, Şeriat, Aşk ve Oruç.

Allah Teala Kuranda "İnsanları ve cinleri ancak bana ibadet etsinler diye yarattım" buyuruyor. Kendisine nasıl ibadet edilirin yolunu da Nebiler ve Resuller göndermek suretiyle kullarına öğretiyor. Bizler, yalnızca nasıl ibadet edildiğini değil aynı zamanda neden ibadet ediliri de Nebilerden ve Resullerden öğreniyoruz. Allah için yaratmış olmanın manası Kendisine İbadet edilmesi, peki yaratılmış için İbadetin manası nedir, ne olmalıdır efendim?

MAKALE

Bu sayımızın konusu Velayetin şeriatı ve aşkın orucu olduğundan, makale konusu olarak Cenabı Allah'ın Kelamı olan Kuran-ı Kerimde, ispattaki ismi olan Hakkı anlatışını sizlerle paylaşmayı uygun gördük.

HAK: Sayfa 30

E üzubillâhimineşşeytânirracîym - Bismillâhirrahmânirrahîym

**Namı Damperli
Halil İbrahim Baki Hazretleri**

Âşıklık yolundaki tüm canlara selam olsun...

***Sevmenin adı Mecnun Sevilmenin adı Leyla'ysa,
Gönülleri birleştiren Muhabbet-i sevdaysa,
Takdir eden Mevla'ysa, Cümle cihan var oldu
Aşk-ı sevdayı meşk için.***

EDİTÖRDEN

Ey Kamil'an, Ey Arif'an, Ey Aşık'an, Ey Derviş'an, Ey Sadık'an, Ey Muhib'ban.

Bu dergi Halil İbrahim Baki Hz.'nin gönlünden, gönlümüze ektiği mana zevklerinin, yine Onun hizmetiyle yeşerip zuhura gelişindeki anlatımları içermektedir.

Dergimizin ikinci sayısının konusu, Velayetin şeriatı ve Aşkın orucudur. Velayetin şeriatını anlayabilmek için öncelikle şeriatın anlamını bilmek gerekir. Şeriat, bizlere bildirenlerin kendi çıkar ve menfaatleri doğrultusunda empoze ettikleri gibi sadece ibadetlerin şekli boyutu değildir. Bu ibadetler, Namaz, Oruç, Haç

ve Zekat ile sınırlı olamazlar. Sen her ne yaparsan yapmış ol, yaptığın ayrı namaz ayrı, yaptığın ayrı oruç ayrı gibi deyimler gerçek şeriat dışı nefsi emmare deyimleridir. Bu şeriatı sınırlayıp kısıtlamaktır. Gerçek şeriatın anlamını değiştirip, şeriat olan, ahkam, kurallar ve kaideler bütünlüğünü hükümsüz bırakıp, ibadetin şeklini yerine getirme anlayışı tevhit dışı bir anlayıştır.

Şeriat, gerçek anlamı gereği Muhammedi yaşamın bütünlüğüdür.

Cenabı Resulullah efendimizin yaşantısının bütünlüğündeki yaşam şekli, İslam'ın şeriatıdır. O, hayatı boyunca hiç yalan söylemedi. O, kendisinden emin olunandı. O, dürüstü, çalışkandı. O iyilik severdi, cömertti, bağışlayan, hoş gören, affedendi. Ondan kimseye zarar gelmezdi. O her yaptığı ile, insan olarak yaşamanın nasıl olması gerektiğini gösterendi çünkü O, İslam'ın kural ve kaidelerine göre yaşayarak, insan yaşantısının numuneyi misali olandı. Cenabı Allah, kendisi için, Kuranı Kerimin Enbiya suresi 107 ayetinde:

Biz seni ancak âlemlere Rahmet olarak gönderdik.

beyanıyla, Onun yaşantısının Rahmet üzerine olduğunu göstermektedir. Cenabı Resulullah efendimiz ise kendisi için:

Ben, ancak güzel ahlâkı tamamlamak için gönderildim.

diyerek, kendi yaşantısının güzel ahlak üzerine, âleme Rahmet olmak olduğunu beyan etmektedir. İşte şeriat, Güzel ahlak üzerine yaşamaktır ki, güzel ahlak üzerine yaşayıp âleme Rahmet olmak Tevhit üzerine yaşamaktır. Tevhit üzerine yaşamak, sadece ibadetlerin şeklini yerine getirmek değil, yaşamın içerisinde insan gibi yaşayarak, Hz. Muhammedin gördüğünü görmek, işittiğini işitmek, zikrettiğini zikretmektir. Şeriat, bilinmek isteğiyle zahir olan ve bu zahir oluştaki ahkam ve kuralları beraberinde getiren Cenabı Allah'ı, bu ahkam ve kurallar doğrultusunda insanca yaşayarak, yaratılmışlıkta bilmektir.

Cenabı Resulullah efendimizin halka dönük olan zahiri yönü şeriatıdır. Batını yönü Hakikattir. Görülen zahiri yönüne Nübüvvetin şeriatı, görülmeyen batını yönüne Velayetin şeriatı denilir. Aşkın orucu ise, velayetin şeriatı ile amel edilerek tutulan oruç olup, hakikati olan halktan Hakka uruç etmektir yani, halk görmemek, Hak görmektir. Nazarında Hak olan, huzuru Hakta olandır ve huzuru Hakta olandan Hak zuhurdadır, ondan Hak görülür. Hak görülünden görülmekte olan yaşam, güzel ahlak üzere yaşamak olan gerçek şeriatıdır.

Cenabı Allah, taliplerinin gayretini daim eylesin...

Cenabı Resulullah efendimiz Tevhit yolunu nuruyla aydıtlatsın.

Aşk u niyazlarımla.

Aşka gönül veren kişi
Hak'la olur onun işi
Gözünden akıtır yaşı
Döner Mevla'ya Mevla'ya

Sırrı ile devreleyip
Maşukunu zikreleyip
Her nefeste Allah deyip
Döner Mevla'ya Mevla'ya

Siret libasını giyip
Hakk'ın şerbetin içip
Yokluğa kanat açıp
Döner Mevla'ya Mevla'ya

Tazelenir dinle iman
Nuruna gark olur cihan
Yeniden doğunca insan
Döner Mevla'ya Mevla'ya

Gönülden mahremi sultan
Ariflere budur seyran
Veçhullah zevkini duyan
Döner Mevla'ya Mevla'ya

İbrahim zikriyle zakir
Bunu söyler evvel ahir
Rahmetini bulan zahir
Döner Mevla'ya Mevla'ya

Aşk tecelli etmiş elden ne gelir
Akıl mat dilim lal söz kalpten gelir
Her nereye baksak yar kendisidir
Deli divaneyiz aşkın içinde.

Gördüğümüz maşuk ayrı değildir
Her ne işitirsek gayrı değildir
Söyleyen bu sözü aşk kendisidir
Deli divaneyiz aşkın içinde.

Yar ile erdik biz vuslat haline
Ezelden yanıgız aşk cezbese
Elestin bezminde beli demine
Deli divaneyiz aşkın içinde.

Geçtik biz yokluğun kapılarından
Çıktık biz cehalet kayıtlarından
Canan aldık cana aşk pazarından
Deli divaneyiz aşkın içinde.

Secdesiz girilmez yârin seyrine
Aşk ile girdik yar meyhanesine
Doyulur mu hiç bu vahdet zevkine
Deli divaneyiz aşkın içinde.

Maşuka benzedik varlıktan geçtik
Ben dediğimizi yoluna serdik
Alçaklardan daha alçağa indik
Deli divaneyiz aşkın içinde.

Aşkın sözlerini akıl anlamaz
Yokluğun zevkidir herkes varamaz
Gayrı sevgililer bizi kandırmaz
Deli divaneyiz aşkın içinde.

Fakir yârimin bir tek gülüşüne
Canım feda ettim **Halil** deminde
Hayran dolanırım gül bahçesinde
Deli divaneyiz aşkın içinde.

AYIN KONUSU

Aşkın Orucu

Oruç, Nübüvvetin şeriatında, Ramazan ayında, tanyerinin ağarmağa başlamasından güneş batmasına kadar, niyetlenerek bir şey yiyip içmemek ve orucu bozan hallerden nefsi korumaktır. Orucun Arap dilindeki karşılığı “savm” kelimesi olup, bu kelime “bir şeyden uzak durmak, kişinin kendini tutması ve engellemesi” manalarına gelmektedir.

Nübüvvetin şeriatının orucundaki yapılması istenen, nefsin taleplerine ulaşma imkanı olduğu halde nefsin isteklerini yerine getirmeyerek nefsin azgınlığını baskılamaktır. Bunlar, yemek yememek, su içmemek, cinsi münasebete girmemek ve öfkelenmemek, zulmetmemek gibi zulmani sıfatlardan uzak durmaktır. Tüm bunları yerine getiren kişi melek seviyesine ulaşır. Ondan kimseye zarar gelmez. Bu çok güzeldir lakin insan için noksandır.

İnsanın varlığının aslı kendisiyle zahir olan Rabbisini bilmektir. Cenabı Allah, bilinmek istedim âlemleri halk ettim buyurarak âlemin bilinmeyi istemesinin zahiri olduğunu anlatmaktadır. İşte, bilinmek isteyerek zahire geliş beraberinde bilecek olma yönünü zahir eder ki bu zahirliğin ismine insan denir. İnsan, Allah'ın bilecek olan yönü ile zahir oluşudur ve insan Rabbisini bilerek gayrısını bilmeyendir yani insan **Lailaheillallah**'ın şahadetine varıp gayrı ilah görmeyerek iman ehli olandır. Sadece, yiyip içmemek ve zulmaniyetten uzak durmak bizim iman ehli olmamız için yeterli değildir, başlangıçtır. Velayetin şeriatında oruç ise aşkın orucu olup, kendimizi görmemek, kendimizde tecellisi ile görülür olan Rabbi görmektir. İman ve itikata göre Cenabı Allah şöyle buyurdu. “**Ben sizin rabbiniz değil miyim?**” Bizlerde işittiğimizi görerek “**Beli Ya Rabbi**” dedik. Ben sizin Rabbiniz değil miyim hitabındaki Rab esması Allah'ın yaratan özelliğinin esması olması sebebiyle ve yaratılmışlık gayrılık değil aynılık olduğundan, sizinle yaratılmışlığa çıkan sizinle var olan Ben değil miyim anlamındadır. Bizlerin beli demesi ise, bizim müstakil varlığımız yok var olan sensin demektir. İşte ilah ibaresi ile vurgulanan tam da burasıdır. Allah'tan başka ilah olmaması Allah'tan başka varlığın olmamasıdır. Varlık, fail mevsuf ve mevcut tecellilerinin bütünsel ismidir ve denilmektedir ki, Allah'tan başka fail, mevsuf, mevcut yoktur. İşte aşkın orucunda kendimizi görmemek, kendimize ayrı bir varlık vermemektir ve varlığın esasını yani Hakkın mevcudiyetine kendimizde şahit olmaktır. Cenabı Resulullah efendimiz:

Oruç sırf Benim rızam için edilen bir ibadettir. Onun mükâfatını da Ben veririm.

Buyur aktadır. Bu mükafat anlatmaya çalıştığımız gibi tevhit üzerine insan olarak yaşamaktır. Tevhit eri kesret olan kendiliğinde Fail, mevsuf ve mevcut olarak Hakkı müşahede edip vahdeti yaşayandır. İnsanın varlığının aslı olan tevhit aşkın orucunu tutarak yani varlığımızdan ifna olup Hakka kendi zahirimizde şahit olup Hakkı ispatta bulmaktır. Kişi oruç tutuyor, zulmaniyetten uzak durarak melek seviyesinde yaşıyor ama kendisini de var görüyorsa bu Velayetin zahiri olan nübüvvet şeriatına göre oruç tutmaktır.

Talip, nispetlerinden arınıp varlığını Allah'ta fena kılıyor ve gayrı ilah olmadığına kendiliğinde şahit oluyorsa, nazarından maşuk Allah'tan gayrısını kaldırıyor ise o, velayetin şeriatına göre aşkın orucunu tutuyordur.

Cenabı Allah aşkın orucuna niyet eden taliplerinin gayretini daim eylesin...

Aşk u niyazlarımla

Muştulanuz âşıklara bu Aşk ulu devlet olur
Aşk kime kim irdiyise cânında bil 'işret olur

Her sevdüğü terkin ura kayıkmaya degme yana
Her dem anun seyrân-gehi hem zât u hem sıfât olur

Seyri içinde çâbü-k-bâz fikri dâim nâz u niyâz
Çün sa'âdet oldı hem-râz hezârân münâcât olur

Müşâhede kapar anı hem bî-karâr olur cânı
Her dem da'vîsüzdür ma'nî bi-dirîg u râhat olur

Ol bî-nişândur cihândan ne diyelüm dilmüz andan
Ol 'âlim ü deyyân zât her zât içinde zât olur

Buhl u tama sıgmaz ana izzet de kaldı bir yana
Yol bulımaz hırs u hevâ kimde ki bu devlet olur

Ol işlere eli iren Hak Aşkına gönül viren
Dostını yüze yüz gören cümle varlıktan mât olur

Kime indiyse ol nüzûl ana gelür cümle usûl
Ta'ziyete varurısa ol ölüye rahmet olur

Yunus erdür nihâyetsüz Aşk andan dahı gâyetsüz
Ne gâyet var ne nihâyet kamusı bir Hazret olur

AYIN RÖPORTAJI

Dembir:

Dergimizin bu ay ki konusu, Velayetin Şeriatı, Aşkın Orucu. Dört büyük kelime, dört derin konu; Velayet, Şeriat, Aşk ve Oruç.

Allah Teala Kuranda ‘İnsanları ve cinleri ancak bana ibadet etsinler diye yarattım’ buyuruyor. Kendisine nasıl ibadet edilirin yolunu da

Nebiler ve Resuller göndermek suretiyle kullarına öğretiyor. Bizler, yalnızca nasıl ibadet edildiğini değil aynı zamanda neden ibadet ediliri de Nebilerden ve Resullerden öğreniyoruz. Allah için yaratmış olmanın manası Kendisine İbadet edilmesi, peki yaratılmış için İbadetin manası nedir, ne olmalıdır efendim?

Özkan Günal:

Yaratılmış için ibadet, yaratıcısını bilmek, yaratıcısını sevmek yaratıcısını muhabbet etmek, ilah olarak yaratıcısını görmektir. Veysel Karani Hz'nin: **“Allah’ı bilen gayrıyı bilmez”** beyanıyla işaret ettiği yer tamda burasıdır. Allah’ı bilen Allah’tan gayrıya müstakil varlık vermeyerek gayrıyı bilmemiş olur. Allah’ı bilmenin yolunu ise Cenabı Resulullah Efendimiz, **“Nefsini bilen rabbini bilir”** kutsi hadisiyle bizlere göstermiştir.

*İbadet, kendimizden Rabbimizi bilmemiz,
İbadet, kendimizden Rabbimizi sevmemiz,
İbadet, kendimizden Rabbimizi görmemiz,
İbadet, kendimizden Rabbimizi muhabbet etmemiz,
İbadet, kendi ikiliğimizi tevhit etmemizdir.*

Kişi yaptığı ibadette rabbini değil kendisini yüceltiyorsa, onun ibadeti taklitte kalmıştır. İbadet, ibadet edenin varlığını, ibadet edilende fena kılarak ibadet edileni ibadet edende zahire getirir.

Dembir: Hz Resulullah ‘Nübüvvet hatmolunmuştur’ buyuruyorlar ama Risalet için böyle bir hadisleri bulunmuyor, hatta ‘Risaletim ila nihayet devam edecektir’ buyuruyorlar. Hz Resulullah’ın Risaleti nedir ve bu gün nasıl devam etmektedir?

Özkan Günal:

Risalet, bilinmek için yaratılmışlığa çıkan, bilinmek için kendisini zahir eden yaratıcıyı, zahir oluştaki yaratılmışlıktan bilmektir.

Risalet, eserden müessiri seyran etmektir.

Risalet, müzik aletinden aleti değil, o aletle müziği icra edeni işitmektir.

Risalet, Bakara suresi 115. Ayeti kerimede:

“Doğu da batı da Allah’ındır, her nereye dönerseniz Allah’ın veçhi oradadır, Allah vasidir.”

Ayeti gereği muhababımızın yaratıcı olmasıdır. Risalet, Niyazi sultanın: **“Arifin her nazarda gördüğü Hak imiş Her görüşte nice ihsan eylemiş”**

beyanı gereği, gördüğümüz her eşyada ihsan almaktır. Risalet, Muhammed-i irfanıyettir.

Risaletin devam edişi, kesrette vahdeti yaşama zevkinin yani, tevhidin devamlılığıdır. Muhiddin Arabi Hz'nin vahdeti vücut beyanı, risalet anlayışıyla âleme nazar kılmaktan gelir. Risalet, Küntü kenz sırrının kendisini muhabbet edişidir.

Nübüvvetin hatmolunması yani, son bulması Cenabı Resulullah Efendimizin son peygamber olarak şeri ahkâmın tamamlanmış olmasındandır. Yani, bunu şöyle bir örnekle açıklayabiliriz:

O âlemler sultanı, güzel ahlak tamamlayıcısı çok güzel bir yağlı boya tablo yapmıştır. Artık kendisinden sonra gelecek başka bir peygamber ve yağlı boya tablo yoktur, o sondur, risaletin devamlılığı o yağlı boya tabloda onu yapanı görmektir. Bu gün bizler, ondan 1400 sene sonra yaşayanlar olarak, onun yapmış olduğu tabloya bakıp hayran olmaktayız. Kıyamete kadar da o tabloya bakıp hayran olmak devam edecektir. Risalet bitti demek tabloya bakacak olanın bitmiş olması demektir. Nübüvvet onun şeriatıdır, risalet şeriatın hakikatidir. O hakikatı görülür hale getirecek irfaniyetin devamlılığıdır risalet. Cümle ehlibeyt, Ehlullah, Evliyullah ve Mürşid-i Kamiller mesleki resul olan risaletin elbisesidirler.

Dembir:

Efendim, Muhittin Arabi Hz. Şeriatı ikiye ayırıyor; Nübüvvetin Şeriatı yani Şeriat-ı Suğra, Velayetin Şeriatı yani Şeriatı Kübra. Bu tabirleri nasıl anlamalıyız? Nübüvvetin şeriatı ve Velayetin şeriatı birbirlerinden ayrı olgular mıdır?

Özkan Günal:

Nübüvvetin şeriatı ile bu gün anlatılmak istenen şeriat olarak nitelendirdiğimiz ibadetlerdir. Bunlar namaz, oruç, hac, zekât, kurban ve kelimeyi şehadettir, İslam'ın 5 şartı olarak nitelendirilir. Bu ahkâm şeri ibadetin erkânıdır. Bu erkân hakikatin görülür hali olan zahiridir. **Şeri ahkâm hakikatin köprüsüdür.** Namazın günde kaç vakit olduğu ve nasıl kılınacağı, orucun ne zaman nasıl tutulacağı, hac ve zekâtın nasıl gerçekleşeceği, kelimeyi şehadetin nasıl çekileceği peygamber efendimiz tarafından belirtilmiştir.

Şeyhül Ekber Muhyiddin Arabi

Müslümanlığın şeri kısmı nübüvvetin şeriatıdır.

Nübüvvet görülen elbisedir, velayet ise elbiseyi giyendir.

Nübüvvet zahiridir, velayet batındır. Her şeri ibadetin kendisinde barındırdığı hakikat vardır ve tevhit işte o hakikattir.

Nübüvvetin hakikat kısmı, velayettir. Velayetin şeriatı, nübüvvetin batınında taşıdığı hakikatin anlamıdır. Ve gerçek tevhit o hakikatin yaşanmasıdır.

Namaz, namaz kılını Allah'ta fena buldurup Allah ile var ediyor ise o, velayetin namazıdır,

Oruç, tutanı halk görmekten Hak görmeye yüceltiyorsa o, velayetin orucudur,

Hac, tavaf edeni tavaf edilene mekân yapıyorsa o, velayetin haccıdır,

Zekât, mülk olan varlığını sahibine teslim etmek ise o, velayetin zekâtıdır,

Kurban, nispet varlığını yani, nefesine olan kulluğunu kesiyorsa o, velayetin kurbanıdır.

- Nübüvvetin şeriatı kişiyi melek seviyesine getirir, Velayetin şeriatı insan diye anılır kılar.

Nübüvvetin şeriatının bünyesinde barındırdığı ahkâm ve kurallar; yalan söylemeyeceksin, çalmayacaksın, haksızlık yapmayacaksın, zulmetmeyeceksin, içmeyeceksin, kumar oynamayacaksın, senden kimseye hiçbir kötülük gelmeyecektir. Nübüvvetin şeriatıyla amel edenlerde bu kurallar üzere yaşayarak ibadetlerin zahiri ile amel etmek vardır. Bu kurallar, Kur'an'ı Kerimde Araf suresi 179 Ayete:

Ve ant olsun ki; cehennemî, insanların ve cinlerin çoğuna hazırladık. Onların kalpleri vardır, onunla idrak etmezler. Onların gözleri vardır, onunla görmezler. Onların kulakları vardır, onunla işitmezler. Onlar hayvanlar gibidir. Hatta daha çok dalâlettedirler. İşte onlar, onlar gâfillerdir.

Beyanı ile tarif edilen, dört ayaklı sürülerden aşağı olmak olan, nübüvvetin şeriatının kurallarının tersi üzere yaşıyor olmayı ortadan kaldırır. Nübüvvetin şeriatıyla amel ederek bu kurallar üzere yaşayan kişiden kimseye zarar gelmez. Hiç kimse o kişiden incinmez, o ki, dürüst, çalışkan, iyilik sever, olarak yaşar ve bu yaşantısında şekli ibadetler üzerine bulunur, namaz kılar, oruç tutar, hacca gider, zekât verir kelimeyi şehadet getirir, şeri ahkâmın gerekliliklerini yerine getirir. Bu hal kişinin melek seviyesinde olmasıdır. Gördüğü iki, işittiği iki, söylediği iki, sevdiği iki, olarak bulunur. Kendisi vardır, bu âlem vardır, birde inanıp uğruna ibadet ettiği bir Allah anlayışı vardır. Cenabı Allah, meleklerle, Âdem'i yaratacağından haber verince, melekler kendisine "Biz sana yeterince ibadet etmiyor muyuz?" dediler. Allah'ta onlara "Ben sizin bilmediğinizi de bilirim" diyerek cevap verdi ve devamında Âdem'i halk etti.

Bakara suresi 30 Ayet:

Ve Rabbin meleklerle: "Muhakkak ki Ben yeryüzünde bir halife kılacağım." demişti. (Melekler de): "Orada fesat çıkaracak ve kan dökecek birisini mi yaratacaksın? Biz Seni, hamd ile tesbih ve seni takdis ediyoruz." dediler. (Rabbin de): "Muhakkak ki ben, sizin bilmediklerinizi bilirim." buyurdu.

İşte, nübüvvetin şeriatı Allah'a yeterince ibadet eden melek seviyesidir.

Velayetin şeriatı ise Âdem'i yettir. Velayetin şeriatı, Ademiyyettir beyanındaki Âdemiyyeti anlamak gerekir. Âdem'i anlamak, velayetin şeriatını anlamaktır.

Âdem, toprağı dünyadan alınıp Hak katına çıkartılan, yaratılışı tamamlandığında kulağından ruhlanarak gören, işiten, zikreden, bilen, seven, idrak eden hale gelendir.

Âdem, varlığın esası olan sıfatlarıyla, Cenabı Allah'ın muhatabı olandır.

Âdem ilk yaratılan Muhammedi nurun zahirdeki ismidir.

O Âdem ki, kalbiyle Allah'ı idrak eden, gözüyle Allah'ı gören, kulağıyla Allah'ı işiten, diliyle Allah'ı zikreden, cümle sıfatlarının kiblesinde bulunan Allah'a secde edendir. O Âdem ki Muhammedi irfaniyetin zuhur mahallidir.

*Cemâline niyet ettim sırların açılmaya
başlayınca. Senden gayrı ilah
görmeyeceğim ve şahadet edeceğim
zikrimin tecellisine. Benliğim hükümsüz
kalacak, kalkacak perdeler iftara ereceğim
fakirleşip. Yer, gök nurunla dolacak.
Nar-ı Aşk*

İşte, velayetin şeriatı, kişiyi, Allah'ı zikredip, zikrettiğinin tecellisine erdirip zikrettiğinin tecellisi eyleyendir. Nübüvvetin şeriatıyla amel eden Âdem namzeti olan, Hak katı olan velayetin şeriatıyla amel edilen meydana çıkartılınca, mevcut olan varlık, Muhammedi irfaniyet ile işleminden geçirilir.

O kişi, bu irfaniyet ile kendini var görüyor oluştan arınarak yokluğuna ulaşır ki, kendini var gördüğü için ikilikte olan anlayışı, tevhide ermiş olur. O, Rabbisini kendi yokluğunda, zahirde bulur. Kendiliksiz şeriat ile amel ederek, Rabbisini bilen, Rabbisini gören, işiten, zikreden, seven haline gelerek kıldığı namazda, tuttuğu oruçta, yaptığı hacda, verdiği zekâta ve çektiği şهادette kendisini göremez hale gelir.

O, velayetin şeriatıyla amel etmeye başlayarak hakikat imanına ermiş olur.

İnsan, bilinmek için yaratılmışlığa çıkan yaratıcının, kendisini bilen yönüyle zahir oluştaki ismidir. İnsan, Allah'ın teşbihte giyindiğidir.

İşte, velayetin şeriatı, Peygamber efendimizin: ***"Nefsine arif olan, rabbine arif olur"*** beyanındaki arifiyettir.

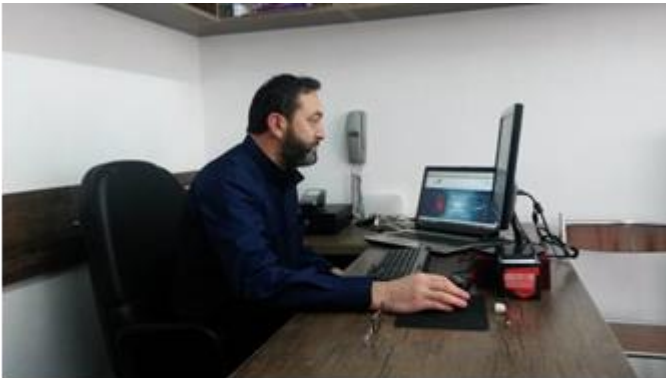
- Nübüvvetin şeriatında Kâbe'ye secde edersin, Velayetin şeriatında içine girersin.

Mevlana Hazretleri, ***"Cenabı Allah, Hz İbrahim'e Mekke'deki taştan Beytullahı yaptırdı lakin kendisi içine hiç girmedir. Kendi kudret eliyle yaptığı gönül Beytullahlarından da hiç çıkmadı"*** buyurmuştur. Mekke'deki Kâbe, temsil ettiği hakikat cihetiyle kutsaldır, taştan bina oluşuyla değil. Kâbe, maddesel boyut olan bu dünyadaki, dünyanın maddesel merkezidir, cümle kişilerin Kiblegahıdır. Dünyanın neresinde olunursa olunsun, kendisine yönelinerek secde edilendir.

Secde Kâbe'nin bina oluşuna değil, taşıdığı sırra ve manayadır.

O sır ki, Kâbe'ye yönelerek secde etmiş olanların, aslı itibarı ile birbirlerine secde etmiş olmalarıdır. Secde esnasında Kâbe'yi ortadan kaldıracak olsanız, insanların zahiren de birbirlerine secde ettiklerini göreceksiniz. İşte, nübüvvetin şeriatıyla amel eden melek seviyesindeki inanmışlar, hac ibadetinde, tavaf edilen Kâbe'ye yönelerek, Kâbe vasıtasıyla Allah'a secde ederler. Velayetin şeriatı ile amel için, Mevlana Hz'nin beyanındaki,

Allah'ın kendi kudret eliyle yaptığı gönül beytullahına

Velayetin şeriatı ile amel edenler, gökyüzünde namaz kılp, gökyüzü Kâbe'sine secde ederler.

***...Hakk'tı istersen yürü insana bak
Şems-i zat yüzünde rahşan eylemiş
Hak yüzü insan yüzünden görünür
Zat-ı Rahman şeklin insan eylemiş...
Niyazi Mısri Hz.***

ulaşmış olmak gerekir. Bu beyandaki Allah'ın kudret eli, Mürşid-i Kamil'dir. O Mürşid-i Kamil ki, yere göğe sığmayanın sığıdığı, gönül eridir. İçinden Allah'ın hiç çıkmadığı gönül Beytullahıdır. Secdenin aslı, insanın kendisine yaptığı secde olması sebebiyle talip, kendi varlığından ifna olması sonucu yeniden doğum olan gönül Beytullahı dediğimiz Mürşid-i Kamilini doğurduğunda, Mürşidinin gönlüne girmiş olur. Velayetin şeriatı, gönül Beytullahı olan Mürşid-i Kamil ile sevginin kemaline, sadakatin kemaline, teslimiyetin kemaline, samimiyetin kemaline, ulaşarak Niyazi sultanın beyanında:

“Şeriatın secdesi şekli sücuttur Hakikatin secdesi mahfi vücuttur”

diyerek buyurduğu mahfi vücut secdesine ulaşır. Bu secde gönül Beytullahı olan Mürşid-i Kamile yapılan secde ve bu secdeyi gerçekleştiren Mürşidinin gönlüne girendir. Nübüvvetin şeriatında, ben vardır. Ben, ben olarak Mekke'deki taştan bina olan Kâbe'ye secde ederim, Velayetin şeriatında, ben, benliğimden geçerek, hiçliğim ile mürşidimin gönlüne girmek sonucu Kâbe'nin içine girmiş olurum.

Nübüvvetin şeriatı ile amel edenler, yeryüzünde namaz kılıp yeryüzü Kâbe'sine secde ederler, Velayetin şeriatı ile amel edenler, gökyüzünde namaz kılıp, gökyüzü Kâbe'sine secde ederler.

- Nübüvvetin şeriatında Allah gayıptır, Velayetin şeriatında Allah mutlaklıdır.

İnanç, varlığın var olduğunun, varlığın varlığına ait anlatılanların doğruluğuna kanaat getirmektir. Biz görmesek de, işitmesek de anlatılan doğrudur, vardır demektir. Bu inanç doğrultusunda, görmediğimiz, işitmediğimiz, bilmediğimiz bir Allah'a, kendimize ondan ayrı müstakil bir varlık vererek ibadet etmek, yasaklıklarından uzak durmak ve bu yaptığımız ibadetlerin karşılığını mükâfat olarak Ondan cennet beklemek Nübüvvetin şeriatıdır.

Nübüvvetin şeriatı ile amel edenler için, bizi yaratan, bize sıfatlarımızı veren, yaşantımız doğrultusunda cezalandırıp ya da mükâfat ile ödüllendiren bir Allah vardır. Bize inandığımız Allah'ı bildiren, ibadetlerimizin nasıl olması gerektiğini gösteren, kendisi 1500 sene önce vefat etmiş olan bir peygamber vardır. Bize, yasak ve helallerin ne olduğunu bildiren, namaz kılıp oruç tutmayı emreden cennet ve cehennemini tarif eden, yazılı bir kitap gözüyle bakılan Kur'an anlayışı vardır.

Velayetin şeriatında ise Allah, ötelere ötesinde değildir. Velayetin şeriatında Allah, kendisinden gayrılar yaratan değil, yaratılmışlığa çıkararak zahire gelendir. Allah'ı bilmek, Allah'ın var olduğuna inanıp zannetmek değil, Allah'ı bilmek Veysel Karani Hz'nin beyanıyla,

Allahtan gayrıyı bilmemektir.

Allah'tan gayrıyı bilmemek ise talibin kendisine Allah'tan gayrı müstakil bir varlık vermemesi, kendisinin var oluşunun Allah'ın tecellisi olduğu idrakine ermesidir.

Cenabı Allah, kendisine ait olan sıfatları ile fiiliyata çıkmıştır. Fiil, sıfatlarının görülür hale gelişidir. Eşya denilen cümle âlem, Allah'ın fiilidir, sıfatların görülür halidir. Bu âlemde Hakk'ın vücudundan gayrı vücut yoktur. Kim nereye bakıyor olursa olsun, Allaha bakıyor ama kendi zannını görüyordur. İşte, Velayetin şeriatı, zan denilen nakıs anlayışı hükümsüz kılıp Muhammedi irfaniyet ile ala olan mümin anlayışını oluşturarak baktığında, bakılanın görülmesidir.

Tevhit, baktığında bakılanı görmektir. İkilik baktığında kendini görmektir.

Cenabı Resulullah Efendimiz'in:
“Ya rabbi bana eşyanın hakikatini bildir”
 niyazı sonucu Cenabı Allah'ın,

**Kimdir imam Ali efendimiz?
 Peygamber Efendimiz tarafından,
 velayet şehrinin kapısı olarak işaret
 edilendir.**

“Eşyanın kendisine ait bir vücudu hakikisi yoktur eşyanın varlığı benim varlığımla vardır”

cevabı, bizlere cümle görülenin Allah’ın varlığa çıkışı olduğunu anlatmaktadır. Velayetin şeriatı, velayetin irfaniyetiyle amel edilmesinden dolayıdır ki, Velayetin şeriatıyla amel edenlerin idrakinde vahdeti vücut zevki vardır, Allah’tan gayrı hiçbir şey yoktur. Bu hakikat olan iman, tevhidin ta kendisidir.

Nübüvvetin şeriatı ile amel edenlerde, ben, sen ve diğerleri vardır ki bu ikiliktir.

Nübüvvetin şeriatıyla amel edenler, Velayetin şeriatına ulaşamadıkları sürece, tecellinin kendisi olan görmüş oldukları sureti, tecelli eden zannıyla bulunacaklardır. Velayetin şeriatıyla amel edenler, tecellide tecelli edeni seyrederek. Çünkü görmek baktığına yaptığın yorumdur. Yorum, anlayışla yapılır. İki anlayışla bakan iki görür, Velayet irfanıyla bakan, Allah’ı görür. Allah velayet irfaniyeti olan Cenabı Resulullah Efendimize,

“Sen beni görmeye doyamazsın” dedi.

- **Nübüvvetin şeriatında kişinin kendisi vardır, Velayetin şeriatında hiçliğe ulaşılır.**

Kişinin kendisini var görmesi, varlığın esasından gayrı müstakilliktir. Kendimizi ikinci bir var olarak görme zannı bizim ikiliğimizdir. Bu, gölgenin kendisine, gölgesi olduğu esastan ayrı bir varlık vermesi gibidir. Gölgenin varlığı müstakil değil esası olduğu varın yansımından ibarettir. Gölgenin kendisine ait müstakil varlığının olması ne kadar mümkün ise ben olması da o kadar mümkündür. Ben giyindiğim için üzerimde olan ve ben yürüdüğüm için hareket eden pantolonun, yürüme işini kendisine nispet ederek o yürümeyle kendisine benden ayrı müstakil bir varlık vermesi, pantolonun kendisini var görmesidir.

Kişi yaptıklarıyla kendisine bir varlık verir, kişi sıfatlarıyla kendisine bir varlık verir, kişi vücuduyla kendisine bir varlık verir. Ben ibaresi, benin içini dolduranlarla oluşan bir kavramdır. Ben dediğimizi anlatmak için kullandığımız tanımlar, benliğin dayanağıdır. Nübüvvetin şeriatıyla amel edenlerin, o şeriatın gerekliliğini yerine getirirken yapmış olduklarını kendileriyle tevhit etmeleri, o ibadette, kendilerini görmeleri, kendilerini işitmeleri, kendilerini zikretmeleri, kendilerine varlık vermeleridir. Namazın içerisinde namazı kılan olarak kendisini gören, o namazı, kendiliği ile kıldığından dolayı kendisine secde eder.

Secdenin devamındaki kıyamda, secde edilen kıyama geldiği için kendisine secde ettiğinden dolayı, kendisine müstakil bir varlık vererek, kendiliği olarak bulunmaya devam eder. Oysa namaz, Allah ile kılınıp Allaha secde edilip Allah ile var olunmak içindir. Buna, içinde senin olmadığın kendiliksiz namaz

denir ki, miraç olan namaz budur. Namazın müminin miracı olması, mümin esmasıyla tarif edilenin, kendi varlığından ifna olmuş, Hakk’ın varlığıyla ziynetlenmiş olmasındandır. Buradan anlıyoruz ki, Velayet şeriatı ile amel edenler, dünyevi yaşantılarıyla, nefsin istek ve arzularına göre şekil almış nakıs anlayışlarını, nispetlerine tövbe etme sonucu hükümsüz bırakmış olanlardır. Onlar ki, yaşamlarının hiçbir anında kendilerine varlık vermeyenlerdir.

Onlar, her yaptıklarını, gören ve görüleni, söyleyen ve işiteni, zikreden ve zikredileni Allah ile tevhit ederek, nefsin kulluğundan arınıp Abduhu ya ulaşanlardır.

Velayetin şeriatıyla amel edenler, abduhu beyanında tarif edilen Hu'daki kulluğa ulaşırlar.

Hu'daki kulluk Hakk'ın halkiyetidir, halkiyette bulunan Hakk'ın zahiridir. Mümin esmasının tarifini Cenabı Resullah efendimizin:

“Müminin ferasetinden sakının, onlar Allah'ın nuruyla bakarlar”

ibaresinden anlıyoruz. Onlar, Allah'ın nuruyla bakarlar beyanı, müminin hakikat gerçeğine ulaşmış, varını Allah ile tevhit etmiş, Allah'ın muradı olmuş olduğunu gösterir.

Beyazıt Bestami Hz âlemi manada, Hakk'ın huzuruna vardığında,

“Ya rabbi sana yokluğumu getirdim” der. Cenabı Allah da, “O zaman, benim varlığımla dön” diye buyurur. İşte, mümin, Allah'ın varlığıyla nüzul edendir. Mümin, velayetim şeriatıyla amel edendir. Bu sebeple, benliğin hâkim olduğu Nübüvvetin şeriatında kendini görürsün, hiçliğin zahirliği olan Velayetin şeriatında kulluğuna bürünürsün.

- **Nübüvvetin şeriatında Allah ve Muhammed ayrıdır, Velayetin şeriatında Allah Muhammette mutlaktr.**

Şeriatın kesif olan zahiri kısmı nübüvvet, latif olan batını kısmı velayettir. Kesif olan zahiri kısmında kalanlar için yani, Nübüvvetin şeriatı ile amel edenler için, Cenabı Resulullah Efendimiz, tıpkı kendileri gibi bir beşerdi ve onun kendisine ait Haktan gayrı müstakil bir varlığı vardı. Onlar için Hz Muhammed 1500 sene önce doğmuş, 40 yaşında kendisine peygamberlik verilmiş, 23 senelik peygamberliği süresince İslamiyet'i kurmuştur. İslamiyet için mücadele etmiş, İslamiyet'i güçlendirmiş, dinin ne olduğunu anlatmış ve uygulayarak göstermiş, insanlara, yaratanın Allah olduğunu, Allah'ın yasaklarından uzak durulması gerektiğini, Allah'ın emrettiği gibi yaşayanların cennete, yasaklarına uymayanların cehenneme gideceğini bildirmiş ve görevi bitince de bu âlemi terk etmiştir.

O, kendisine gelen ayetleri insanlara aktarmış, şeri ibadetlerin nasıl olması gerektiğini öğretmiş, kendileri gibi sıradan bir insandı. Nübüvvetin şeriatında bu âlemde münezzeh olarak anlatılan bir Allah anlayışı vardır. Onlar için, bu âlem ayrı kendileri ayrı, Allah ayrı olduğundan Hz Muhammed ve Cenabı Allah da birbirinden ayrı olgulardır. Bu düşünce, şeriatın nübüvvet kısmında kalanların kendilerinin ikilikte olmaları sebebiyle, gördüklerinin de iki olmasından kaynaklı bir düşüncedir. Anlayış ikilikteyse anlayışa tabi olan görme işitme de ikiliktir. Oysaki hakikat boyutunda, Cenabı Allah, Habibullah olan Cenabı Resulullah efendimiz için Fetih Suresi 10 Ayette:

Şüphe yok ki seninle bîatlaşanlar, ancak Allah'la bîatlaşmışlardır, Allah'ın eli, onların ellerinin üstündedir; artık kim dönerse zararı kendi nefsinedir ve kim Allah'la ahitleştiği şeyde durursa ona, yakında büyük bir ecir verilecektir.

beyanıyla, Hz Muhammed'in, Kendisinden ayrı müstakil olmadığını beyan etmiş olur. Cenabı Resulullah efendimizin, ***“Beni gören Hakk'ı görür”*** beyanı, kendisinin, Allah'ın kendisini tanıtan, bildiren, muhabbet eden olarak tecellisi olduğunun ispatıdır. Hz Muhammed, bizlere kendisinden gayrı hiçbir şey bildirmemiştir.

O âlemler sultanı, her bildirdiğinin ispatı olandır. Velayetin şeriatıyla amel edenler yani, suretin siretine, esmanın müsemmasına nazar kılanlar Hz Muhammed esmasıyla zahir olanın, bilinmek isteyen Allah'ın kendisini bilecek bildirecek, kendisini sevecek sevdirecek, kendisini zikredecek zikrettirecek olma kemalatıyla tecelliye geliştiki ismi olduğunu müşahede ederler.

Allah, Kendisini ancak yine Kendisiyle bilir.

Velayetin şeriatıyla amel edenler, tevhit olan *lailahe illallah*'ın kelimesinde kalmayıp, şehadetine ulaştıklarında, Cenabı Resulullah Efendimizin huzuruna varırlar. Şahadetin **“Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve Resuluhu”** olması bu sebeptendir. Cenabı Resulullah Efendimizin:

“Allah'ın ilk yarattığı benim nurumdur Âlem nurumun tafsilatıdır” beyanı,

“Allah bilinmek istedi ve bu istek doğrultusunda ilk yarattığı nur benim nurum oluşu, Allah'ın zuhura gelişinin Muhammed esması alışıdır”ın Muhammed'çe anlatımıdır. Allah, kendisini muhabbet etmeye başladı, adına Muhammed dendi. Âdem esmasıyla, zikrettiğimiz Muhammedi irfaniyetin tecellisidir. Âdem'e yapılan secde, ona kulağından üflenen Muhammedi Nura yapılan secdedir, Muhammed ise latif olan Allah'ın kesifteki zikredilişidir. Velayetin şeriatıyla amel edenler için, Allah da deseler, Muhammed de deseler, Ali de deseler, Âdem de deseler, İnsan-ı Kamil de deseler birdir, Allah'ı zikretmektir.

- **Nübüvvetin şeriatında hocaya tabi olunur, Velayetin şeriatında İmam'a tabi olunur.**

Nübüvvetin şeriatını camide beş vakit namaz kılmak, Ramazan ayında oruç tutmak, Mekke'ye hacca gitmek, sende bir gün zekât vermek ve dil ile kelimeyi şehadet ezberini tekrarlamak olarak sınırlayanların anlayışında, bunları gerçekleştirmenin yolunu gösteren, bu işi yapmakla vazifeli kimseler olan hocalar vardır. Bu zihniyet, Allah'ı taştan camilere şartlamış, peygamberi 1500 sene önce sırlamış, Kur'an'ı Kerimi de okunarak sevap kazanma kitabı yapmış olan zihniyettir. Bu şeriatla amel edenler, bu ameli öğreten ve gösteren, genel isimleri hoca olan ve kendileri şirkte ikilikte bulunanlara tabi olurlar. Yunus Emre Hz'nin **“Şeriki yoktur dersin, günde yüz bin şerik edersin hocam”** beyanı, burayı çok güzel ifade etmektedir. Cenabı Resulullah Efendimizin, âlemi, güzelliğiyle güzelleştirmeye başladığı cahiliye dönemi ile tabir edilen dönemde yaşayan kişilerin, atadan, dededen, babadan görme, öğrenme üzerine kurulu bir Allah anlayışları ve o Allah'a ibadetleri var idi. Onların ibadet kapsamında kıldıkları namazları, tuttukları oruçları ve Kâbe'ye olan tavafı kendileri kendi anlayışlarına göre eksiksiz şekilde yerine getirilmekteydi. Ancak bu zümre Maun suresi 5 ayette: **Onlar namaz kılarlar lakin kıldıkları namazdan gafilirdirler.**

beyanındaki, **“Gafillerin”** kendileriydiler. Uhut savaşında Hz Muhammed'e iman etmeyip ona düşman olan Ebu Süfyan, peygamber efendimizin arkasından, “Senin yanında ölenler cehenneme gitti, bizim ölülerimiz şehit oldu cennete gidecekler” diye seslenmekteydi. Cenabı Resulullah Efendimiz sadece, nasıl ibadet edileceğini göstermeye değil, aynı zamanda ibadetin tevhidini bildirmeye gelmiştir. Tevhidi olmayan ibadet Maun suresi 4 ayette:

İşte o namaz kılanlara yazıklar olsun.

Beyanıyla vurgulanan ibadettir. Bu ibadetin uygulayıcıları ve uygulayıcıları kendilerine gafil, içinde nefsanîyetlerinin olduğu ibadetle meşgul olmaktadır. Onlar için ikilik anlayışı geçerlidir. Velayetin şeriatıyla amel edenler, kendilik siz ibadetle meşguldürler. Onlar için ibadet, ödenmesi gereken borç değil, kendi asıllarıyla muhabbettir.

İmam, içinde kendisinin olmadığı namazı kılan ve kıldırandır. İmam, halktan Hakk'a uruc olan orucu tutan ve tutturandır. İmam, kendisi tavaf edilen gönül beytullahıdır. İmam, Muhammedi irfaniyet zuhuratıdır. Velayetin şeriatıyla amel edenler, islamın tevhid yüzüyle, imanın kemalatıyla, irfaniyet tecellisi ile muhatap olanlardır. İmama tabi olanın, kendisine ait kıyamı, rükusu, secdesi olmaz, kıyam, ruku, secde imamındır.

Kıyamında, fail, rükusunda mevsuf, secdesinde mevcut olan Allah'tır. Velayetin şeriatında, imama tabi olanlar, Allah'ın imamlığında namaz kılanlardır. Onlar için yaşam bütünlüğüyle namazdır. Onlar için oruç miraçtır, onlar için hac seyrandır, onlar tabi oldukları imamın muhatabıdır.

Camilerde vazifeli olanlar, hocadır, ancak gönüllerde vazifeli olanlar imamdır. Nübüvvetin şeriatında hoca vardır, Velayetin şeriatında İmam vardır.

• **Nübüvvetin şeriatında namaz art ardadır, Velayetin şeriatında namaz cemal cemaledir.**

Namaz, şekli boyutunda kıyamı, rükûsu, secdesi ile sabah, öğlen, ikindi, akşam ve yatsı vakitlerinde kılınan bir ibadettir. Ve kendi içerisinde okunması gereken sureler ile ayetler içerir. Namazın bu boyutunda kalanlar için, o namazı kılmak sen, sen olarak ben, ben olarak ve diğerleri anlayışı hâkim olduğundan, hocanın arkasında saf tutup, hizaya girerek birbirlerinin ardı sıra şekli boyutu yerine getirmek vardır. Onlar, bu namaza kendileri olarak başlarlar namazın sonunda yine kendileri olarak bulunurlar. Anlayışlarına, nefsanîyet hâkim olduğundan nefsi nefesine bir aradadırlar. Onlar, namaza Hak rızası değil, yapılması gereken zorunluk gözüyle bakarlar. Camide bulunarak namaz kılmayı kendilerini gösterip, kibirlenme vesilesi yaparlar. Şeklen namazdadırlar ama namazın hakikatinden uzaktırlar. Kur'anı Kerimin Ankebut Suresi 45 Ayetinde:

Şüphesiz ki namaz hayâsızlıktan ve kötülükten alıkoyar.

Denilmektedir, lakin onlar kıldıkları namaz ile kötülük olan nefsi emarelerinden arınmazlar. Hayâ edeptir ve edep huzuru Hakta olmaktır. Namaz bizi huzuru Hakta olmamaktan alı koyup Huzu Hakta kılmıyorsa biz o namazı huşu ile kılmıyoruzdur. Olması gereken ve Allah'ın isteği olan namazı huşu ile kılmaktır. Muminun suresi 2 ayette Cenabı Allah:

Onlar, namazlarında huşû duyanlardır.

Demektedir. Huşu içinde olmayan, bizi kötülükten alıkoyup, hayâsızlıktan uzaklaştıracak olan namazı kılmak, ben, sen ve diğerleri görülen ard arda kılınan namazı Cem namazı eylemektir.

Âdem'e yapılan secde, ona kulağından işlenen Muhammedi Nura yapılan secdedir.

Hakikat namazı, senin, benin ve diğerlerinin cem olduğu, namazdır.

Hakikat namazında saf tutmak, saflaşmaktır. Hakikat namazında **kıyam**, nispet fiillerinden arınmak, Hakikat namazında **rükû**, nispet sıfatından arınmak, Hakikat namazında **secde**, nispet vücudundan arınmaktır.

*Sabah namazı fail olana şahit olmak,
Öğle namazı mevsuf olana şahit olmak,*

*İkinci namazı mevcut olana şahit olmak,
Akşam namazı Hakk'ı kendi zahirinde bulmak,
Yatsı namazı Hakk'ın halkiyeti olmak,
Vitr namazı Âdem'liğine ulaşmaktır.*

Velayetin şeriatında namaz, cemale ulaşmak cemal seyrine dalmaktır. Velayetin şeriatıyla amel edenler için dünya, Allah'la aralarındaki perde değil, cemalin seyredildiği perdedir. Velayetin şeriatında olanlar, Allah'ın nuruyla cemal seyredenlerdir.

Onlar, namazı yalnız Allah rızası, Allah'ı sevdikleri içindir. Bu husus Kur'anı Kerimin Enam Suresi 162 Ayetinde:

De ki: Şüphe yok, namazım da, ibadetlerim de, diriliğim de, ölümüm de âlemlerin Rabbi olan Allah içindir.

Beyanıyla anlatılmaktadır. Cenabı Resulullah Efendimizin “**Mümin müminin aynasıdır**” beyanı, Velayetin şeriatında bulunanların cemal cemale namaz kılışlarının işaretidir.

- **Nübüvvetin şeriatında kulluk benliktir, Velayetin şeriatında kulluk hiçliktir.**

Nübüvvetin şeriatında kulluğun benlik oluşu, o şeriatla amel edenlerin, zanni varlıklarıyla bireyselliği yaşıyor oluşlarıdır. Bu, yukarıdaki beyanımızda da izah etmeye çalıştığımız gibi melek seviyesinde olmaktır. Onlar, birey olarak varlığı nefisleriyle tevhit ederken, aynı anda o ibadetlerle de benliklerini ispat ederler. Ben namaz kıldım ben oruç tuttum ben hacca gittim, ben zekât verdim, ben kelimeyi şehadet getirdim anlayışı benlik ile bulunmaktır, ikiliktir. Kişi benlik ile bulunuyor ise imam Ali efendimizin “**Farkı var cemî yok müşrik**” beyanı ile ifade ettiği müşriklikle anlatılan ikiliktir.

*Onlar, nübüvvetin şeriatıyla amel ederken kendini görür kendini işitir, kendini yüceltir.
Onlar diliyle **la ilahe illallah** der ama haliyle **la ilahe illa ene** demektedirler.*

Yaptıkları ibadetlerin arkasında benlik ispatı vardır. Bu ise nübüvvetin şeriatının benlik çıkartması değil o şeriatla amel edenin, benliğiyle bulunmasıdır. İşte, benlik putunun ortadan kalkması gerçek tevhide ulaşılması, şeriatın aslı olan velayetiyle amel edilmesiyle mümkündür.

Mekke'nin fethinde, Beytullahtaki putların kırılması ve Beytullahın örtüsünün değişmesi için peygamber efendimizin yanında İmam Ali efendimizle birlikte Beytullah'a girmiş olması, bize, bu putların ancak velayetin şeriatıyla kırılabileceğinin göstergesidir. Kimdir imam Ali efendimiz? Peygamber Efendimiz tarafından, velayet şehrinin kapısı olarak işaret edilendir.

Velayet, varlığın esasını, mülkün sahibini ispat eder.

Velayet, lailaheillallah'ın şehadetini zahir eder.

Velayetin şeriatında, Allah'tan başka ilah olamadığını, o şeriatla amel edenler, kendi zahirlerinde ispatta bulurlar. Bu ispat, şehadetine ermektir. Onlar ki, dilleriyle lailaheillallah, halleriyle de lailaheillallah diyerek Allah'ta fena bulmuş olanlar, hiçliğe bürünmüş olanlar, Fecir suresi 28 Ayetinde:

Rabbine dön Allah'tan razı olarak ve Allah'ın rızasını kazanmış olarak!

Beyanıyla işaret edilen asıllarına dönmüş olanlardır. Bu sebeple velayetin şeriatıyla amel ederek, kendi varlıklarının Hakk'ın halkiyeti olduğunu keşfedenler, artık varlığı nispet etmeyerek o varlıkta, hiçlikleriyle bulunanlardır. Niyazi sultanın:

**Hüsnünü izhar eder cümle sıfat, Zatna insanı bürhan eylemiş.
Hakk'ı istersen yürü insana bak, Şems-i zât yüzünde rahşan eylemiş.**

Diyerek bu kulluğu işaret etmektedir. İnsan, yok olduğu yerin değerleriyle ziynetlenir.

Onlar, Allah'ta yok oldukları için Allah'ın güzelliğiyle ziynetlenenlerdir. Bu güzellik suret güzelliği değil, güzelliğin esası olan ahlak güzelliğidir. Cenabı Resulullah Efendimiz,

“Ben güzel ahlakı tamamlamaya geldim”

diyerek bizlere bu gerçeği işaret etmektedir. Güzel ahlak, Velayetin şeriatıyla amel etmektir. Bu öyle bir ameldir ki, bu amelin vakti ömrün bütünlüğüdür.

- **Nübüvvetin şeriatı Kur'an olarak musafı okur, Velayetin şeriatı kuran olarak âlemi okur.**

Kur'an ismiyle zikredilen kitap, içerisinde Cenabı Allah'ın kelimelerinin ak kâğıda kara yazıyla yazılı olduğu kitaptır. Kuranın kutsallığı içerisinde yazılı olan kelamın kutsallığından gelir.

Kitap olma babından bakıldığında, herhangi bir konuyu anlatan kitap ile kitap olan Kur'anı Kerimin kutsiyet farkı buradan gelir.

Kur'anı Kerimi, okunarak sevap kazanılma kitabı olarak sınırlayanlar, yanılğı içerisinde. Okunan ayetlere, Allah'ın kendi varlığına delil olarak sarf ettiği sözler idrakiyle bakmak ve bakılarda işaret edilen hakikatleri görmek gerekir. Suret pazarında, kendilerine müstakil varlık vererek o varlık ile ibadet ve taat üzere olanlar, iki baktıklarından dolayı iki gördükleri için bu şehadete eremezler. Kur'anı Kerimde, Allah'tan başka ilah olmadığını okumakla, Allah'tan başka ilah olmadığını görmek arasındaki fark, bildiğinin tecellisine ulaşmış kelimenin şehadetine varmış olma farkıdır. İman, işittiğini görür hale gelmekle mümkündür. Nübüvvetin şeriatıyla amel eden, Kur'an'ı Kerimde İsra suresi 60. Ayette beyan edilen,

Ya Muhammed biz sana dedik şu vakit an ki, senin rabbin zatıyla insanları kaplamıştır, onların kendilerine ait vücudu yoktur.

ibaresini okuyarak, sadece bu bilgiyi işitmiş olmakta kalır. Velayetin şeriatıyla amel edenler ise, bu bilginin tecellisine uruc edip, kendilerine Allah'tan gayri ikincil bir varlık nispet etmezler. Onlar, varlıkta var olanı, var olan ile müşahede ederek fenaya ulaşırlar. Nübüvvetin şeriatıyla amel edenler, Ali imran suresi 18. Ayeti kerimede beyan edilen,

Allah şahadet etti, muhakkak ki kendisinden başka ilah yoktur, melekler ve ilim sahipleri de adaletle şahit oldular ki Allah'tan başka ilah yoktur.

ayetini okuyarak bunu bilmiş olmak ve dil ile tekrar etmiş olmak boyutunda kalırlar. Dil ile tekrarı da, **adaletle şahit olmak** şeklinde yorumlarlar. Oysaki Velayetin şeriatıyla amel edenler için gerçek, Allah'tan başka ilah olmadığına kendilerinde şahit olup Hakk'a kendi zahirlerinde şahadet etmeleridir. Onlar, Bakara suresi 255. Ayeti kerimede:

O Allah ki kendisinden başka ilah yoktur hay ve kayyumdur.

beyanının şahadetine ulaşmış Allah'ın nuruyla müşahede edenler olarak kâinatın her zerresinde Allah'ın tecellide olduğunu seyran edenlerdir.

Nübüvvetin şeriatı, musaf okuyup okuduğu ayetlerde okumuş olmakta kalır, Velayetin şeriatıyla amel edenler, okudukları ayetleri bu âlemde seyran ederler. Peygamber Efendimize Hira mağarasında Cebrail As. vasıtasıyla oku emri geldiğinde, elinde okunması gereken yazılı bir kağıt yoktu. Okunulması gerekenin ne olduğunu ayetin devamında kendisi belirtmektedir.

“Biz insanı alaktan yarattık”

Buradan anlıyoruz ki, Cenabı Resulullah Efendimiz yaradan rabbinin adıyla kendisini okudu, kendisinde okuduklarını dile getirdi, adına musaf dendi.

Musaf, bizim, yaradan rabbimizin adıyla kendimizde yaradan rabbi okuyabilmemizin kılavuzudur.

- Nübüvvetin şeriatı tafsilatı Muhammediye, velayetin şeriatı hakikati Muhammediyedir.

Velayetin şeriatıyla amel edenler, Abduhu beyanında tarif edilen Hu'dakı kulluğa ulaşırlar.

Buraya kadar anlatmaya çalıştığımız, anlayışlara indirerek hakikatleri sunmak içindi. Haşa ki, Nübüvvetin şeriatını küçümseyip basite indirgemek değildi. Eleştirisel hitap Nübüvvetin şeriatına değil, o şeriatla amel edenlerin ikiliklerinedir. Hakikatin yani, batın olanın zahir hali olan Nübüvvetin şeriatı, hakikat güzelliğinin tecellisinden ibarettir. Cenabı Resulullah Efendimizin, Allah'ın ilk yarattığı benim nurumdur ve tüm âlem nurumun tafsilatıdır beyanı, tafsilatın gayrı değil aynı olduğunun işaretidir. İşte, bu beyandaki tafsilat ismiyle zikredilen, zahirdeki görünürlüktür. Bu âlemde her ne görüyor isek, görülür suretleri ile tafsilattır.

Nur, Velayetin şeriatına, tafsilat olan suret, Nübüvvetin şeriatına işarettir.

Anlaşılır hale getirebilmek için beyana kendimizden misal vererek baktığımızda, Velayetin şeriatı batınımız asıl olan öz varlığımız, ruh ismiyle dile getirdiğimizdir. Nübüvvetin şeriatı ise, bu dünyadaki bulunuş halimiz olan fani olucu nefsimizdir. İnsan, Nübüvvetin şeriatıyla amel ederek Velayetin şeriatıyla şereflenmediği sürece nakıstır. Kişiyi, insan diye anılır kılacak olan, ancak ve ancak Velayetin şeriatıyla amel etmektir.

Hakikat meydanlarındaki beyanıyla, **nefisleri ruhları, ruhları nefisleri gibidir** ifadesi ikiliğin tevhit oluşunun ifadesidir. Hakikat-ı Muhammediye, Şeriat-ı Muhammediye beyanıyla vurgulanan gerçekte burasıdır.

Namazın aslı kelimeyi şehadetin irfaniyet tecellisi olmaktır,

Orucun aslı ikiliğin birlenmesidir,

Haccın aslı müminliğin müşahedesidir,

Zekâtın aslı nefsin hiçliği.

Bunların giriş kapısı olan zahiri boyutunun varlığı hakikatini arayış, hakikatine ulaşmak içindir. Nübüvvetin şeriatı Beytullahın kapısına kadar gelip kapıyı görmektir. Kapıdan geçip beytullaha girmek, Velayetin şeriatıyla amel edip bilinmek için bizimle zahir olanı bilmektir.

Kutsi Hadiste Cenabı Allah: **Ben gizli bir hazine idim, bilinmek istedim ve kâinatı yarattım.**

demektedir. İşte ibadetler bizi, kendimizden bizimle zahir olan Hakkı bilmeye götürmelidir. İbadetler Hak ile Hakka olmalıdır. Bizler, batının zahirinde ibadetin şekli boyutunda kalıyor ve bu ibadetler ile kendimize varlık veriyor isek bu Nübüvvetin şeriatı anlamında değildir. Kendimizi ispat ettiğimiz ibadet şekilde kalıp aslından uzak olunan ibadettir ki buna adet ibadeti denir, içi boştur.

Bizi benlikten arındıran ibadet ise Velayetin şeriatıdır ki bu gönülden, gönülde yapılan ibadettir. O ibadette şekil olmaz.

Cenabı Resulullah efendimiz, Ruhlar âleminde tüm ruhlara imamlık yapıp birlikte namaz kılmışlardır. Ruh, şekilden arınılmışlıktır. O halde ruhun namazında şekil olmaz. İşte bu namaz şekilsiz kılınan velayet namazıdır ki asıl ibadet olan da tamda budur.

Şeriat, ibadetin şekli boyutu değil, yaşamın tümünde kulluk bilinciyle bulunmaktır. Kulluk ise, nefsimizden Rabbimizi bilip, her yüzde Rabbin veçhini görmektir.

Dembir:

Hak Âşıkları, “Âşıklar fetvayı Aşktan alırlar, onlar Aşk Mezhebinin erleridir” derler. Aşk, oruç için nasıl bir fetva verir. Aşkın orucunda neye niyet edilir? Hangi haller aşkın orucunu bozar? İftarı ne iledir?

Özkan Günal:

Evvela Aşk ibaresiyle anlatılmak istenileni görmek gerekir.

Aşk, Allah'ın güzelliğini zahir edişteki isimdir. Aşk, Muhammedi irfaniyet cezbesinin ismidir. Aşk, Cenabı Allah'ın Habibullahından kendisine olan hayranlığının tecellisidir.

Cenabı Allah, kendisine olan meylinden zahire gelmiştir. İşte, bizim ve bu âlemin varoluşu bu meylin yani, aşkın yüzü suyu hürmetindedir. Aşk, tecelli ettiğinde bu tecellinin cezbesinde olana Âşık, Aşığın gözlerinde olana maşuk denir. Bu sebeple âşık ve maşuk aşkın kendisine olan muhabbetindeki esmalardan ibarettir. Aslı itibarıyla âşık da maşuk da aşkın zahirliğidir.

Mevlana Hz'nin: **Adına Allah denilmeseydi ben sana aşk derdim.** Beyanı, aşk esmasının, Allah ve Muhammed esmasını cem edişindedir.

Âşık, aşk orucuna niyetlendiğinde, bu orucun iftarı maşuktan gayrı hiçbir şeyin onda kalmayıdır, bayramı ise maşukun âşıkla zahire gelişidir. Nasıl ki zahiri orucun erkânı vardır, aşk orucunun da erkânı, maşuktan gayrılara meyil edişten, maşuktan gayrısına olan isteklerden, maşuktan gayrısına olan hizmetten kesilmektir. Âşık ile maşuk arasında, hazır bulunan bir yol yoktur.

Aşığın maşukuna ulaştıracak olan yol, aşığın aşkıdan evvelki değerlerini ayaklar altına sermesi neticesinde kendine yol eylemesi ile mümkündür. İşte, aşkın orucunun erkânı maşuka giden yolu kendinin yapmasıdır.

Aşkın fetvası, maşuk esmasıyla tecelli edişinden gayrı hiçbir şeyin kalmayacak olmasıdır.

Aşk, bünyesinde barındırdığı nar ile aşığın maşukuna layık hale getirir. Bu ise, yanmaya razı olmakla mümkündür. Narın yakıp kül eylemesi, varlığı sona erdirmesi değil varlığın esasına kavuşturmasıdır.

Buradaki kül ibaresi, mutlak varlığın esmasıdır. Yokluk, varlığın esasının zuhurudur. Yanıp kül olmak, Kül olana varmaktır. İşte, tüm bu uruc ve nüzul aşkın içerisinde aşk ile gerçekleşir. Aşkın fetvası, maşuk esmasıyla zikrettiğimiz cemale davettir. Âşık cemal cezbesinde, cemale doğru çekilirken celal esmasıyla da cemale layık hale gelir. İşte aşk cemaldir, aşkın bineği celaldir. Şems Hz. Aşkın tarifini yaparken: **Her şeyi senin için yarattım diyen Rabbine, tümünü senin için terk ettim diyebilmektir.** Beyanını vermektedir. Tümünü Allah için terk etmek, tümünde Allah'ı müşahade etmek, sevmek, zikretmek, muhabbet etmektir. Aşk Gönül'e dolunca, o gönle Allah'ın sığımasıdır. Aşk, kendisini muhabbet eden Allah'ın muhabbetçisi olmaktır.

Dembir:

Üçüncü devre Melami Piri Seyyid Muhammed Nurul Arabi Sultan, “Aşk demek Hak demek olur” buyuruyorlar. Hz Pirin bu nefesinin işaret ettiği manayı lütfedip biraz açabilir misiniz efendim.

Özkan Günal:

Pir Hz'nin “**Aşk demek Hak demek olur**” beyanı, âşık ve maşuk münasebetinin nüzul boyutudur. Burayı açacak olursak, âşık, aşkıyla maşukuna doğru yol aldıkça maşukundan gayrılardan soyunur, her adım bir nispetin terkidir. Bu buzun ateşe yaklaştıkça buzluğundan eriyerek aslına dönmesi gibidir. İşte, yakınlık arada ara kalmayınca ulaştığında, âşık üryan kalmış gayrılardan arınmış, aslı olan yokluğa ulaşmış demektir. Bu yokluk, maşukun, kendisinden gayrısı kalmayan aşığını giyinmesiyle, aşığın maşukuna kendi zahirinde şahit olmasını beraberinde getirir. Artık âşık maşukunu kendinde bilir, kendinde sever, kendinde zikreder, kendinde muhabbet eder, kendisinde maşukunu seyran eder. Artık âşık maşukun halkiyeti olmuştur.

Bu, Mecnun'a bakanın Mecnunda Leyla'sını görmesidir.

İşte, Pir Hz'nin beyanıyla işaret ettiği, Melami seyrisülukunun uruç ve nüzul boyutudur. Talip aşkıyla ilim bineğine binerek, cemali yâre doğru seyahat etmeye başlar. Bu seyahatte Nispet efalinden, Nispet sıfatından, Nispet vücudundan ifna olarak üç ifna bir ispat zevkine ulaşır. Ulaştığı yer Hakk'ın zahir halkın batın olduğu yerdir. Burada halkın batın oluşu, yok oluşu değil Hak oluşudur. Artık, yaratılmışlıkta Hak zahirdir, Hak'tan gayri hiçbir nesne mevcut değildir. Bu hal Hakk'ın halk ile zahire gelişidir. Zahirlik, Hakk'ın mevcudiyeti olup Hak'tan gayri bir ikincilin müstakilliği yoktur. İşte, yukarıdaki anlatımda aşkın, Allah'ın kendisine meyil edişi olduğunu ifade etmiştik. Bu meyil ediş, Allah'ın yaratılmışlığa çıkarak zahir oluşudur ki, zahire gelen aşkın kendisidir. Bir zahirlikten, varlıktan, görünürlükten söz ediyorsak Allah'ın ispata gelişinden söz ediyoruzdur. Hak Allah'ın ispata gelişteki ismidir. Pir Hz'nin beyanıyla işaret ettiği hakikat sırrı burasıdır. Fena meratiplerinde fena bulan salık, kulluğa kendisi olarak çıkamaz, kendiliği yok olmuştur. Kulluğa kendim çıkıyorum zannı ile bulunanlar fenada yok olamayanlardır. Fenada yokluk zahir olduğundan yokluğu Hak kendi ile var kılar. Artık yaratılmışlığa çıkan Hak olur ki bu tevhittir. Yaratılmışlık birliği bozmayan ikiliktir. Buradaki iki halkiyettir yani Hakkın halk esması giyinmesidir. Allah'ın ispata gelmesidir. Enam suresi 73 ayeti kerimede:

Yerleri ve gökleri Hak ile yaratan Allah'ır.

Denilerek bu hakikat beyan edilir. İşte Pir Hz. bu Hakikate vurgu yapmaktadır.

Dembir: Yapmış olduğumuz röportaj için size teşekkür ederiz efendim.

*

*Aşk mezhebinin erleriyiz biz,
Aşkı kible edinmişiz.
Aşk tutar, aşk kılarız,
Aşkı tevhit ederiz biz.
Aşkımızın kırkta birini verip
Aşka gider,
Aşkı tavaf ederiz biz.
Aşk mezhebinin fakirleriyiz biz
Aşka yatar, aşkla kefenlenir,
Aşka gizleniriz biz.
Aşk çeker suale,
Aşka, aşkla cevap verir
Aşkı geçer aşka gireriz biz.
Aşktır seyrimiz.*

Özkan Günal...

SİZDEN GELENLER

AŞKIN ORUCU

Aşkın orucu, aşkla yazılan kendini ve bu âlemi, yine aşkla okuyabilmendir.

Bir insanın aşk orucunu araması demek, aslında şu soruların cevabını arıyor olması demektir.

Ben kimim? Bu âlemde var olma gayem nedir? Allah beni nasıl ve niçin var etmiştir?

Bu soruların cevabını arayan ve aramış oldukları cevapları Mürşid-i Kamillerinde bulan Hak dostları, hep bir ağızdan “ **Bir Mürşidi Kamile varmazsan olmaz**” demektedir. Aşkın orucu bir Mürşid-i Kâmil ile onun meydanında ve onun erkânıyla gerçekleştirilebilecek Aşk ibadetidir. Aşk ibadeti, Allah’ ın zikri olan kendini ve bu âlemi, Allah’ ı zikrederek yine Allah ile keşfetmektir. Aşk ibadetine delil olan ayetler: Beni arayanlara sor beni nerede arıyorlar. Ben onlara şah damarından daha yakıным. Allah göklerin ve yerin nurudur. Nereye dönerseniz dönün Allah’ın veçhi oradadır. Allah hazır ve nazırdır. Allah’ı zikretmeyi bilmiyorsanız zikrime ehil kullarım var. Onları arayın bulun.

Şimdi, bu beyan üzere, Allah’ a ulaşmak isteyenlerin yegâne yapacakları şey, bir Mürşid-i Kamil aramaktır. Kimdir Mürşid-i Kamil? Onu tanımlamaya kelimeler yetmez. Yine Cenabı Allah’ın beyanıyla birkaç cümle ile anlatmaya çalışalım. Allah’ ın yeryüzündeki ipidir. Hz Resulullah’ın varisidir. Bizi İslam ile şerefliendirecek olandır. Allah’ın ilmini her yerde bulmak mümkündür. Ama bize Allah’ ı gösterip Allah’ı bulduracak olan, bu âlemdeki tek delil Mürşid-i Kâmidir. Allah’ın kulum diye işaret ettiği ve evliyallahın Hızır olarak isimlendirdiğidir Mürşid-i Kamil. Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden resulullah olan kelimeyi tevhit ve şehadeti dil ile ikrar, kalp ile tasdik etmiş olandır Mürşid-i Kamil. Yere göğe sığmayan Cenabı Allah’ın,

“Bir mümin kulumun kalbine sığarım”

diyerek işaret ettiğidir Mürşid-i Kamil. Cenabı Allah’ın, aşk ile kendini muhabbet ettiğidir Mürşid-i Kamil. Onun içindir ki, Hz Mevlana’ ya aşk nedir diye sorulduğunda, “Ben ol da bil” demiştir. Aşkın orucunda peygamber efendimizin “Ölmezden evvel ölünüz” beyanının bizim üzerimizde tasdik edilişi, aşkla öldürülüp, aşkla doğarak, aşkla varoluşumuzun beyanıdır. Hz. Resulullah’ın ölmezden evvel ölünüz beyanını, aşk orucuna niyetlenerek kendinin ve bu âlemin ilahi yönünü keşfetmen, görmeyi istenmektedir. Çünkü insan en şerefli mahlûk olarak yaratıldığı için, sadece nefsi yönüyle sınırlandırılacak bir canlı değildir ve sadece maddesel boyutta bir yaşam insana hiç yakışmayan bir yaşamdır. İnsanın maddesel boyutundan öte, yani nefsinden başka Allah’a bağlı manevi yönü de vardır.

Düşmüş olduğumuz bu dünya meşgalesinde manevi yönümüzü unutmuş bulunmaktayız. Oysaki Cenabı Allah, “ Ey insan aslına dön” demekle bize bunu hatırlatmaktadır. Aşkın orucu, insanın aslına dönüş yolculuğudur. Yani kendi aslını Allah ile keşfetmesidir. Aşkın orucunun niyeti, Allah’ın zikrine ehil olmayı istemektir. İmsakı; sizi ve yaptıklarınızı yaratan ancak Allah’tır. Allah diridir, bilendir, görendir, işitendir, konuşandır, kudret sahibidir ve bütün nefisler ölümü tadacaktır. Ancak Allah’ ın yüzü bakidir. İşte o an; aşkın iftarı olan bugün mülkün sahibi benim diyen Cenabı Mevlaya kendi nefsinde şahit olmaktır. İşte oruçlunun mükâfatı olan bizatihi Cenabı Allah’ın kendisidir.

Rabbim cümlemizi layık eyleye. Meydanı aşkından ayırmaya.

ALİ_NİSA YALVAÇ

İKİ KÖY

Zamanın birinde iki köy varmış. Bu köylerden ilki, yüksekçe bir yanardağın yamacında kurulmuş, verimli toprakları olan, içinden nehirler geçen, halkının memnun, mutlu ve kanaatkâr olduğu, varlığının güzelliği kurulu olduğu yanardağın kendisinden olan Hasköy isminde bir köymüş.

İkincisi ise Hasköy'den gayet uzakta, dağın arka tarafında çorak toprakları olan, bir damla suya muhtaç, mutsuz, asik suratlı ve tembel bir halkı olan Çukurlu köyüymüş.

Çukurlu köyünde yaşayan ve köyün bu halinden rahatsız olan bir delikanlı varmış. Bir gün, uzak diyarlardan gelen bir Hasköylü köyüne dönerken yolunun üstündeki Çukurlu köyüne uğramış ve su içecek bir yer aramış. Buradaki herkes, ancak kendimize göre suyumuz var bahanesiyle Hasköy sakinine su vermemiş. Tam köyden ayrılacakken bizim delikanlıyı fark etmiş ve gidip ondan da su istemiş. Delikanlı kendi köyünden olmadığını gördüğü bu heybetli yabancından etkilenmiş ve hesap tutmadan ona bir bardak su vermiş. Bu hal Hasköylü yabancının hoşuna gitmiş ve delikanlıya kendi köyünden, köyünün güzelliklerinden ve o köyün Muhtarı olduğundan bahsetmiş. Delikanlı o kadar etkilenmiş ki, kendinde Hasköy'e gitme isteği uyanmış. Bu isteği, Hasköy'ün Muhtarı, delikanlıda bilerek uyandırmış ve kendisini Hasköy'e götüreceğini söylemiş. Delikanlının içi içine sığmamış, çok mutlu olmuş.

Hasköy'ün Muhtarı uyarılmış "köye giden yol çetindir, dağın diğer tarafındadır ama bu yolu geçersen bu yolun sonunda varacağın hayat benimledir" demiş. Delikanlıda "Yolculuk seninle değil mi?" diye sormuş. Muhtar "evet benim köyüme benimle beraber gideceksin ki orada benimle olasın" demiş. Delikanlı,

"Yolculuk seninle olduktan sonra dağ yarılrsa ve içindeki ateşten geçsem dahi bu beni perişan etmez"

deyince Hasköy'ün Muhtarı "ALLAH!" diye nara atar ve yola koyulurlar, yol boyunca delikanlı takılıp tökezlese de Muhtarı ile olduğundan kalkar ve yola devam ederler. Köye vardıklarında delikanlı gördükleri karşısında hayretini ve hayranlığını gizleyemez. Meğer bu güne kadar köy diye yaşadığı yer bir hayalden ibaret imiş. Köy denenin ne olduğunu Hasköy'ü görünce anlamış ve "İşte benim yurdum burası" demiş. Muhtarı delikanlıya dönerek "artık sen benim halkımsın, haydi benim köyümde benimle yaşa" demiş.

Bu hikâyede bahsi geçen iki köy ile anlatılmak istenen anlayışımızdır. Ya Çukurlu Köyü gibi sadece nefsi hevamızın hâkimiyetinde yaşarız ya da Hasköy gibi bir güzelin meftunluğunda O'na benzeriz.

Mürşid-i Kâmilimizin lütfu ile bize güneş gibi doğması, insanlığımıza, aslımıza nasıl uruç edeceğimizin başlangıcıdır. Nefsi emmarenin emrinden kurtulup, Hakk'a göre yaşamak yolun başında zor olsa da, bildirilene hizmet, Mürşid-i Kamile olan sevgi bağı ve sadakat ile zor olarak gördüklerimiz kolay olur, açılmaz sandığımız perdelerimiz yırtılır. Çukurlu Köyünden Hasköy'e yapılan bu yolculuk, yani esfelden alaya olan seyir, ancak aşk ile gerçekleşecektir.

İHSAN CAN

SEVGİLİYE AŞK-I NİYAZ

Oruç, iftar edebilmek için sakınılması gerekenler bütünüdür.

Nübüvvetin şeriatında yemek, içmek, nefsanî davranışlardan uzak durmak esastır. Bu şartlarla oruç kabul olur ve iftara ulaşılır.

Velayetin şeriatında oruç aşkın orucudur. Aşkın orucu ise, maşuktan gayrılara duyulan sevgi ilgi ve muhabbetten kesilmektir. Mal, mülk, şan, şöhret, evlat, eş, dost, ana-baba gibi dünyada lütfedilenler, onlara Allah'tan müstakil varlık verdiğimiz ve bu nimetlerde kendi namımıza bulunduğumuz sürece niyetlendiğimiz Aşk orucunda bizi halka muhabbet seviyesinde tutacak engellerdir, maşuğu görmemize, işitmemize ve zikretmemize mani olacak perdelerdir. Peki, perde olanları nasıl kaldırıp nasıl yakacağız?

"Bildirileni bildirenle tevhid etmeden bildiğini görür hale gelemezsin"

Seven benim zannı, fail benim zannı ifna olup, sevgi ve fail oluş mutlak sevgili ve mutlak fail olanla tevhid olununca, sevenin sevdiğinden ayrı olmadığı, seven de sevilen de kendisi olduğu idraki oluşmaya başlar. Seven sevilen O ise gayrı kalmaz artık. Onunla O'nu sevdiğinde, gayrı zannettiklerimizin O'nun efali O'nun tafsilatı olduğu gerçeğine ayıp aşkın orucunu tutup aşkın orucuna dâhil oluruz. Âlem, bildiren olmazdan evvel bizim sevdiğimiz, sevmediklerimiz, değer yargılarımız ile doluydu. Bildiren, bu âlemin kendi tafsilatı, kendinden kendine muhabbeti olduğunu bildirince Niyazi Mısri Hz'nin,

*Zat-ı Hakk'da mahrem-i irfan olan anlar bizi
İlm-i sır'da bahr-i bi-payan olan anlar bizi
Bu fena gülzarına talib olanlar anlamaz
Vech-i baki hüsnüne hayran olan anlar bizi
Dünye vü ukba'yı tamir eylemekten geçmişiz
Her taraftan yıkılıp viyran olan anlar bizi
Biz şol Abdal'ız bıraktık eğnimizden şalımız
Varlığından soyunup üryan olan anlar bizi
Kahr u lütfü şey'-i vahid bilmeyen çekdi azab
Ol azabdan kurtulup sultan olan anlar bizi
Zahid'a ayık dururken anlamazsın sen bizi
Cür'a-yı safi içip mestan olan anlar bizi
Arifin her bir sözünü duymağa insan gerek
Bu cihanda sanmanız hayvan olan anlar bizi
Ey Niyazi katremiz deryaye saldıq biz bu gün
Katre nice anlasın umman olan anlar bizi
Haklı koyup LAMEKAN ilinde menzil tutalı
Mısri'ya şol canlara canan olan anlar bizi*

dizelerinde anlattığı gibi varlığın O'nun varlığı, gören ve görülenin O olduğu gerçeğine ayınca, O'nda yok olunca, iftara ermiş oluruz. O vakit seven ile sevilenin, aşık ile maşuğun aynı olduğu gerçeğinin şahadetine varmış oluruz ki bu aşkın iftarıdır, tutulan aşk orucu böyle kabul olur. O'nda olmayan özelliklerin bizden görülmemesi, O'nun gördüğünü, işittiğini, zikrettiğini görür işitir zikreder hale gelmek ile orucumuz kabul olur. Aşkın orucu halktan Hakk'a uruç ile neticelenir. Aşkın orucunun iftarı, hayvaniyetten, insan diye anılır hale gelinen yerdir. Kelam O'nun kelamı, biz anlama ve layık olma yolundayız aşkın orucunu tutma gayretindeyiz.

Aşkı niyazlarımla hu.

MEHMET MUTLU YÖRÜGER

ORUCUM AŞK'TIR, İFTARIM CEMAL

Aşkın orucu, insanın kendinden kendine; yani Rabbi'ne yaptığı yolculuğudur. Bir yere varmak talebi, insanın varılmak istenen bir sevdiğinin olmasından doğar. Efal orucuyla başlar bu yolculuk... Efendim der ki: “ **Her fülün Faili Allah'tır.**” Bunca zaman, yaptığımı zannettiğim cümle işlerin, oluşların bana ait olmadığını anlamamla, kendi aslıma sefer başlayıverir. Durup dar'a el bağlarım; Rabbim'den gayri her şey ardımda kalıverir. Artık hiçbir oluşumda kendimi görmem ve bu kendimi görmeyişle Rabbim'e yaklaşır, Ona daha bir sevdalanırım. Niyazi Sultan'ın:

**Ben sanırdım âlem içre bana hiç yâr kalmadı,
Ben beni terk eylerim bildim ki ağıyâr kalmadı.**

**Cümle eşyâda görürdüm hâr var gülzâr yok,
Hep gülistân oldu âlem şimdi hiç hâr kalmadı.**

**Gece gündüz zâr u efgân eyleyüb inlerdi dil,
Bilmezem n'oldu kesildi âh ile zâr kalmadı.**

**Gitti kesret, geldi vahdet oldu halvet dost ile
Hep Hakk oldu cümle âlem çarşı pâzar kalmadı.**

**Dîn diyânet âdet ü şöhret kamu vardı yele,
Ey Niyâzî n'oldu sende kayd-ı dindâr kalmadı.**

*İnsanın kendinde taşıdığı
o Yüce Sevgiliye ulaşma
yolculuğu...*

beyanında olduğu gibi, cennet olur bu alem bana. Sıfatlarım da bana ait değildir artık.. Bildirenin lütfuyla, bilirim ki, Mevsuf da Allah'tır. Nispetlerim, çatır çatır çatırdar. Güneş'e yaklaştıkça soyunanlar misali.. Yüklerimden bir bir kurtulmaya başlarım. Sıcağa maruz kalan buzun, o katılığında eriyivermesi gibi.

Bir katre, nasıl ummana karışmaz?... O, ummanın sadece minicik bir parçası olduğunu idrak ettiği ölçüde umman olur. Katrenin nesi vardır?... Ummanın bir nişanesidir yalnızca o. Yoksa, gayri övünecek neyi vardır? **Ancak o deryanın bir parçası olmakla övünebilir.**

İnsanın kendinde taşıdığı o Yüce Sevgiliye ulaşma yolculuğu, önce ne kadar aciz olduğunu fark etmekle, kabul etmekle başlar. Hiçliğini kabul etmeye niyet eder evvela insan. Bir hakiki İnsan-ı Kamil eteğine yapışmakla başlar. Çünkü O Yüce İnsan, alemin nuru; insanın, kainatın ruhudur, Aslı'dır. Yoksa, nereden bilebilirdik, Allah bu alemde varılabilecek bir Cemal'dir; Cemal'e Cemal'le varılır. Bir Kamil yüzüdür, gönlüdür mekanı. Nereden bilebilirdik? Şükür nasip oldu, Dost elimizden tuttu, yüz gösterdi bize. Ali çoktur lakin, bir Yüce Şah-ı Merdan nasip oldu bize. Sözü'n özü şu ki, niyetim ancak Cemal'dir, menzirim Cemal'dir, orucum Cemal'dir ve iftarım da yine Cemal'dir. Bütün yollarım Cemal'e çıkmakta hep. Aşığın Maşuk'undan gayri hiçbir şeyi yoktur.

Kulun nesi var ki Canan
Yar da Sensin Yaran da Sensin
Can da Sensin Canan da Sensin
Hay da Sensin Haydar da Sensin

Bu seyirde, ancak hayran olan benim. Bilmezdim yokluk bu kadar güzel olsun. Sonunda bal olan zehir, böyle seve isteye içilsin. Serden de böyle güzel geçilsin; Azrail böyle güzel can almaya gelsin.

Bilmezdim. Bildirene Hamd-ü senalar olsun.

NIHAN ATEŞ

*

Bir Âdemim geldim de bu âleme
 Muhammed Mustafa görüldü bende
 Âşıkların hepsi cemal derdinde
 Halil'im, sakiyim aşk meyhanesinde

Susamış âşıklar pervane demimde
 Doldurdum Kevser'i içirdim elimle
 Nur-u Tevhit oldum doldum gönüllere
 Halil'im, sakiyim aşk meyhanesinde

Batınımda sırlanan filiz verdi
 Gönülümde demlenen çiçeğe durdu
 Özüm zahir ettiğim meyveye döndü
 Halil'im, sakiyim aşk meyhanesinde

Zatımdan zatıma tecelli ettim
 Fakiri zatıma burhan eyledim
 Kul Zehra diliyle bunu söyledim
 Halil'im, sakiyim aşk meyhanesinde

Zehra...

MAKALE

Bu sayımızın konusu Velayetin şeriatı ve aşkın orucu olduğundan, makale konusu olarak Cenabı Allah'ın Kelamı olan Kuran-ı Kerimde, ispattaki ismi olan Hakkı anlatışını sizlerle paylaşmayı uygun gördük.

HAK

Eûzubillâhimineşşeytânirracîym
Bismillâhirrahmânirrahîym

Kitap Ehlerinden çoğu, kendilerine Hak apaçık belli olduktan sonra, nefislerinin kıskançlığından dolayı, sizi imanınızdan döndürmek arzusunu duydular. Fakat, Allah'ın emri gelinceye kadar onları bırakın ve ilişmeyin. Hiç şüphesiz Allah, her şeye güç yetirendir.(2/109) Allah'ın kullarından, dilediğine kendi fazlından indirmesini kıskanarak ve Hakka baş kaldırarak Allah'ın indirdiklerini tanımamakla, nefislerini ne kötü şeye karşılık sattılar.(2/90) Kendilerine apaçık belgeler geldiği ve elçinin Hak olduğuna şahit oldukları halde, imanlarından sonra küfre sapan bir kavmi Allah nasıl hidayete erdirir? Allah, zulmeden bir kavmi hidayete erdirmez.(3/86)

Kendilerine Hak gelince, onu yalanladılar; fakat alaya aldıklarının haberleri onlara gelecektir.(6/5) Ey Kitap Ehli, neden Hakkı batıl ile örtüyor ve bildiğiniz halde Hakkı gizliyorsunuz?(3/71) Hakkı batıl ile örtmeyin ve Hakkı gizlemeyin.(2/42) O, gökleri ve yeri Hak olarak yaratandır. O'nun "ol" dediği gün olur, O'nun sözü Haktır. Sura üfürüldüğü gün, mülk O'nundur. O, gizliyi ve müşahede edilebileni bilendir. O, hüküm ve hikmet sahibi, haberdar olandır.(6/73)

Bunlar sana Hak olarak okumakta olduğumuz Allah'ın ayetleridir. Allah, alemlere zulüm isteyen değildir. (3/108) Müşrikler istemese de O, dini bütün dinlere üstün kılmak için elçisini hidayetle ve Hak dinle gönderen O'dur.(9/33) İşte bu, sizin gerçek Rabbiniz olan Allah'tır. Öyleyse Haktan sonra sapıklıktan başka ne var? Peki, nasıl hala çevriliyorsunuz?(10/32)

Güneşi bir aydınlık, ayı bir nur kılan ve yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona duraklar tespit eden O'dur. Allah, bunları ancak Hak ile yaratmıştır.(10/5) Onların çoğunluğu zandan başkasına uymaz. Gerçekten zan ise, Haktan hiç bir şeyi sağlayamaz. Şüphesiz Allah, onların işlemekte olduklarını bilendir.(10/36) Yoksa O'ndan başka ilahlar mı edindiler?(21/24) Allah hakkında yalan uydurup iftira edenlerden veya kendisine Hak geldiği zaman onu yalan sayandan daha zalim kimdir? İnkâr edenlere cehennem içinde bir konaklama yeri mi yok?(29/68)

Onlara katımızdan Hak geldiği zaman, dediler ki: Bu, kuşkusuz apaçık bir büyüdür.(10/76) Kendi nefisleri konusunda düşünmüyorlar mı? Allah, gökleri, yeri ve bu ikisi arasında olanları ancak Hak ile ve belirlenmiş bir süre olarak yaratmıştır. Gerçekten, insanlardan çoğu Rablerine kavuşmayı inkâr ediyorlar.(30/8) Yoksa onlar, bunu uydurdu mu diyorlar? Hayır; O, Rabbinden olan bir Haktır; senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş bir kavmi uyarman için. Umulur ki hidayet bulurlar.(32/3)

İşte böyle; hiç şüphesiz, inkâr edenler batıl olana uymuşlar; ve hiç şüphesiz, iman edenler Rablerinden olan Hakka uymuşlardır. İşte Allah, insanlara kendi örneklerini böyle vererek gösteriyor.(47/3) İşte bunlar, Allah'ın ayetleridir; sana bunları Hak olmak üzere okuyoruz. Öyleyse onlar, Allah'tan ve O'nun ayetlerinden sonra hangi söze iman edecekler?(45/6)

Biz ayetlerimizi hem afakta, hem kendi nefislerinde onlara göstereceğiz; öyle ki, şüphesiz onun Hak olduğu kendilerine açıkça belli olsun. Her şeyin üzerinde Rabbinin şahit olması yetmez mi?(41/53) Şüphesiz biz seni bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak, Hak ile gönderdik.(2/119) Biz, senin yüzünü çok defa göğe doğru çevirip- durduğunu görüyoruz. Şimdi elbette seni hoşnut olacağın kibleye çevireceğiz. Artık yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Her nerede bulunursanız, yüzünüzü onun yönüne çevirin. Şüphesiz, kendilerine kitap verilenler, tartışmasız bunun Rablerinden bir Hak olduğunu elbette bilirler. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir.(2/144)

Gerçek Hak Rabbindendir. Şu halde sakın kuşkuya kapılanlardan olma.(2/147) Her nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Şüphesiz bu, Rabbinden olan bir Haktır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir.(2/149)

Biz onların göğüslerinde kinden ne varsa çekip almışız. Altlarından ırmaklar akar. Derler ki: Bizi buna ulaştıran Allah'a hamt olsun. Eğer Allah bize hidayet vermeseydi biz doğruya ermeyecektik. Ant olsun, Rabbinin elçileri Hak ile geldiler. Onlara: İşte bu, yaptıklarınıza karşılık olarak mirasçı kıldığınız cennettir diye seslenecek.(7/43) Elçiye indirileni dinlediklerinde Hakkı tanıdıklarından dolayı gözlerinin yaşlarla dolup taşığını görürsün. Derler ki: Rabbiniz inandık; öyleyse bizi şahitlerle birlikte yaz. (5/83)

Hem Rabbinizin bizi Salih'ler topluluğuna katmasını umarken ne diye Allah'a ve bize Haktan gelene inanmayalım?(5/84) Yarattıklarımızdan, Hakka yönelip ileten ve onunla adaleti kılan bir ümmet vardır.(7/181) Haberin olsun, göktekilerin ve yerdekilerin tümü gerçekten Allah'ındır. Haberin olsun; şüphesiz Allah'ın vadi Haktır; ancak onların çoğu bilmezler.(10/55) Peki, sana Rabbinden indirilenin gerçekten Hak olduğunu bilen kişi, o görmeyen gibi midir? Ancak temiz akıl sahipleri öğüt alıp, düşünebilirler.(13/19) Ve de ki: Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin.(18/29) İşte böyle; çünkü Allah, Hakkın ta kendisidir. O'nun dışında, onların taptıkları ise, şüphesiz batılın ta kendisidir. Gerçekten Allah, yücedir, büyüktür.(22/62)

Biz, gökleri, yeri ve her ikisinin arasındakilerini Hakkın dışında yaratmadık. Hiç şüphesiz o saat de yaklaşarak gelmektedir; öyleyse güzel davranışlarla davran. (15/85) İşte burada velayet, Hak olan Allah'a aittir. O, sevap bakımından hayırlı, sonuç bakımından hayırlıdır.(18/44) Hak melik olan Allah pek yücedir, Ondan başka ilah yoktur; Kerim olan Arş'ın Rabbidir.(23/116)

Gökleri ve yeri hak olmak üzere yarattı ve size düzenli bir suret verdi; suretlerinizi de güzel yaptı. Dönüş O'nadır. (64/3) Biz onu Hak olarak indirdik ve o Hak ile indi; seni de yalnızca bir müjde verici ve uyarıcı olarak gönderdik.(17/105) De ki: Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur.(17/81) Biz Hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir.(21/18) Biz, onlara Hakkı getirdik, ancak onlar gerçekten yalancılardır.(23/90) Ant olsun, size Hakkı getirdik, fakat sizin bir çoğunuz Hakkı çirkin görüp-tiksinenlerdiniz.(43/78)

Ey insanlar, şüphesiz size Rabbinizden Hak gelmiştir. Kim hidayet bulursa, o ancak kendi nefsi için hidayet bulmuştur. Kim saparsa, o da, kendi aleyhine sapmıştır. Ben sizin üzerinizde bir vekil değilim.(10/108)

Sen, artık Allah'a tevekkül et; çünkü sen apaçık olan Hak üzerindesin.(27/79)

Sadakallahülazim.

Mısri Niyazi Hz İrfan Sofraları

Kırk Üçüncü Sofra

Bismillahirrahmanirrahim.

Peygamber Efendimiz buyurmuşlardır,

Bana salat getiriniz çünkü bana salat-ü selam getirmek sizin için zekât (temizleyici) dir. Bana Allah'tan vesile isteyiniz.

Dediler ki, “Ya Resulallah vesile nedir?” Buyurdu ki,

“Vesile, Cennette en yüksek derecedir. Bu dereceye ancak bir adam nail olabilecektir. İstiyorum ki, o adam ben olayım.”

Bu Hadiste şuna işaret vardır. Nasıl ki âlim, öğrenci olmadan öğretmen olamazsa baba da ancak çocuk ile baba olursa, müşid de ancak mürid ile müşid olursa Resulullah (S.A.V.) Efendimiz de ancak O'na tevessül edenlere vesile olur. İnsanlar O'nun şeriatine ittiba edip O'nun ahlakıyla huylanmak suretiyle O'na tevessül etmiş olurlar. Şeriatine girmeyen kimse hakkında Resul-i Ekrem (S.A.V.) Efendimiz vesile olmaz. Peygamber Aleyhisselam Efendimiz'in

“Allah'tan benim için vesile isteyiniz.”

sözü, kendisine itaatte emirdir. Ta ki O Zat-i Risaletpenah'ın o adam hakkında vesileliği tahakkuk etsin. Yüce Allah'ın Ahzab suresi 56 ayetinde,

Doğrusu Allah ve melekleri peygambere salat ederler. Ey iman edenler O'na salat ve selam ediniz.

sözü de böyledir. Dediler ki Allah'ın salatından murad, rahmettir. Melaikenin salatu istiğfardır. Mü'minlerin salatu duadır. Duadan maksat da O'na (S.A.V.) vesile istemektir. Ayette dua, mutlaktır. Hadis onu kayıtlamıştır. O'na vesile istemekten maksat da ümmetinin çoğalmasına dua etmek, Hak Kelimesinin i'lasına ve Ehl-i İmanın salah-ı halinin artmasına ve nefsinin ıslahına dua etmektir. Ta ki Resul-i Ekrem (S.A.V.) Efendimiz'in vesileliği bütün halka şamil olsun ve kendisine de hesapsız ecir hâsıl olsun. Çünkü O, buyurmuştur,

Bir kimse iyi bir adet koyarsa onun için sünnetin ecri ve onu işliyenlerin ecri vardır. O sünneti işliyenlerin ecrinden de bir şey eksilmez.

Bundan anlaşıldı ki Allah'ın Rahmeti Hz.Peygamber (S.A.V.) Efendimiz'e hem vasitasız, hem de vasita ile iner. Vasitasız nazil olan şey nasıl külliyyen nazil oluyor idiyse vasita ile nazil olanın da icmalen inmesini istedi ki icmal tafsile mutabık olsun. Artık sen anla. Nasıl şefaath ehlinde en yüksek mansıp mutlak vesile ise; onun menzili de cennette en yüksek derecedir. Bunu bildinse bilirsin ki mü'minlerin O'na salatu, ümmetinin çoğalmasına ve salahlarına duadır. Hadisin tam manası şudur. Benim için vesilenin tamam olması hakkında Allah'a dua ediniz ki ben, ahir zamanda Allah'a iman yolunda bütün insanların Allah'a aracısı olayım. Ta ki âlemde hiç kâfir kalmasın. Bu, diğer peygamberlerde değil, sadece Hatemü'l-Enbiya'da bulunan bir meziyyettir. Onun işi mehdi ile hatmolunur.

Seyir aşkın seyridir
Gönül Hakkın beytidir
Sanma kendin gayridir
Zikredelim illa Hu

Meydan-ı Mustafa'dır
Devran-ı Murtaza'dır
Yönümüz Kerbela'dır
Yürüyelim illa Hu

Hakikat Erenleri
Hep dediler gel beri
Heba etme cevheri
Fikredelim illa Hu

Savmu salat yetmeyen
Esmâ ile doymayan
Müsemmaya meyleden
Demlenelim illa Hu

Fakir aşkın iftarı
Halil'in iftiharı
Şu garibin Muhtarı
Vecd edelim illa Hu

İHSAN CAN

PİR HZ. RİSALELER

HAZA RİSALETİ MÜRŞİDİL UŞŞAKİL KÜBRA MEVLANA VE MÜRŞİDENA EŞŞİHİL KAMİLİL MÜKEMMEL ARİFİ BİLLÂH ESSEYYİDEL PİR MUHAMMED NURUL ARABÎ

Bismillahirrahmanirrahim Elhamdülillahillezi tecelli bizatiil ahbabil uşak. Fevahdehu evvelen bil ef'al alel itlak ve şahidü mefatihül sıfat El kâmileti min eseri ismeül halâk ve ürucu biha ileyhi filkülli ila cemali müştak ve sallallahü ala seyyidina Muhammedil mürsel bil ahdi velmisak ve ala alihi vesahbihi vesellim ehlizzevk ve liştıyak ve bade.

Malum ola ki marifet yolu üç kısımdır.

İlki ilm el yakındır.

Yani Allah'ı Tealâ'yı delil ile bilmek. Yolu ikidir. Evvelkisi bir konuda kanıtlara dayanarak sonuç çıkarma yani Hz. Maşuk'un sıfatlarını kendinde isbat edersin. Meselâ; kudret, iradet, ilim, hayat, semih, basar, kelâm ve tekvin zatına sabit olduğu gibi tecellisini kendi zatına isbat edersin. Bu sıfatları kendi zatında düşünüp Allah'ı isbat edersin. Zira Allah zatında batın olan sıfatlarıyla sanatını icad eder yani tecelli eder. Bu makamda söylenen;

“İnnallahe halaka âdeme ala suretihi. Ve reeyte Rabbi fi sureti şabı emret. Allah, Âdem'i kendi sûretinde yarattı”

hadisi şerifte suret demek, esma ve sıfattır. İkinci yolu istidlal bizzıddır yani âşık olan kendini aciz ve hadis ve muhtaçlığıyla düşünüp maşuku kadir ve kadim ve gani olduğuna iman eder. Bu makamda söylenen kelâm; Allahu Tealâ'ya gerek zatında ve gerek sıfatında ve gerek ef'alinde hiç kimse benzemez. Allah subuti ve zatı sıfatları ile kendiliğidir demektir. Zatı sıfatları ile vasıflanmıştır demek olur. Hazreti Maşuk zıt ile ispat eder ve ahiri misli ile işaret eder.

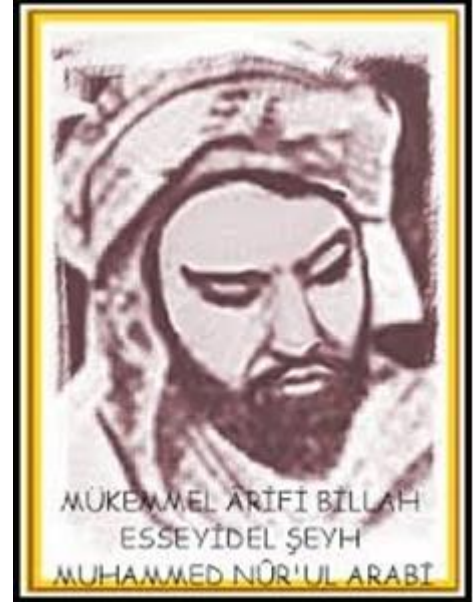
İkinci kısmı aynel yakındır.

Bu makamda âşık, gerek manen ve gerek hayalen, gerek hisslen Maşuk'u görerek müşahede eder. Bu dahi üç makamdır. Evvelki makamı tevhidi ef'al ve fena-i ef'al ve tecelli ef'al ve cennetül ef'al derler. Salık, veledi kalbi yani zikri kalbi tahsil eyledikte, Hz. Maşuk'u cümle ef'al ayinesinden müşahede edip, Allah diye hal oluncaya kadar. İkinci, makamı tevhidi sıfat ve fenai sıfat ve tecelli sıfat ve cennetül sıfat zevk

olunur. Yani Hazreti Maşuk'u sıfat aynasından müşahede edip Allah diye andan üçüncü makama naklolunur. Üçüncü makam tevhidi zattır. Yani Hazreti Maşuk'u zat aynasından müşahede edip Allah diye. Bu üç makam aynel yakın makamlarıdır. Bunlara marifet derler. Ve mahv ve muhik vesihak ve fenafillâh ve makamı sekir derler. Sulûki irfan ve aşk budur.

Üçüncü kısım hakk el yakın makamıdır.

Hakkel yakın makamı üç makamdır: Evvelkisi makamı cem ve kurbu feraiz ve fenayı nefis ve bekayı ruh ve seyri mahbubu ve Sure-i Necm'den mezkûr olan (Sümme dena) makamıdır. Ve berzah derler. Ol makam vahdeti zahiredir. Yani cümle eşyanın hakikatleri aynı Hakk, asla ağyar ve ikilik ve kesret olmaya. Hatta bu makam sahibine bu kesret nedir diye sorulursa cevap veremeye. Vahdet ve kesretten mahcup ola. Bu makama vuslat oldukça vesvese bitmiş olur. İkinci makam hazretül cem ve kurbu nevafile, fenayı ruh, bekayı sır ve Sure-i Necm'de mezkûr olan (Fetedella) makamıdır.

Ve seyri mahbubu yani sevgiliyi seyir derler. Bu makamda sıfatlar tecelli eder. Yani sıfatları kendine isbat eder. Ve bu makam sahibine kesretten sorulursa; kesret sıfatıyla deyu cevap verir. Üçüncü makam cemmül cem, vücudu kalbi ve Necm suresinde zikredilen (Kaba kavseyn) makamı budur. Bu makamda fiil tecelli eder. Kesret aynı vahdet ve vahdet aynı kesret olur.

Bu makamdan gayri dahi bir makam vardır. Ahadiyetül cem makamıdır ve makamı temkindir. Necm suresinde söylenen (Evedna) makamıdır. Resulullah'a mahsus bir makamıdır. Lakin gerek enbiya ve gerek evliya bu makama Hakikat-i Muhammediye ile vasıl olurlar. Ve bu makam bitim makamıdır. Her bir zerrenin hakikati aynı Hakk'dır. Kesret yoktur. Mesela kırk aynaya baksan, kırk aynada görünen birdir. Lâkin kâmil bazen ilmî yakın makamına tenezzül eder, zatını ve cümle âlemi Hazreti Maşuk'a delil isbat eder. Ve bazen aynel yakına terakki edip, hakikati ve cemi hakayıkı mazhar ve mirad edip, esmai maşuku ve sıfatı mahbubu müşahede eder. Ve bazen aynı Hak olup hakikati aynı Hak ve aynı zatı maşuk olur. Ve kâmil olan her makam ile muhabbet eder. Ve idraklara göre ifade eder.

Resulullah ilmî yakını avam mesafesinde olan ashaba anlatırlardı. Havas mesafesindeki ashaba, künhi tevhidi e'âl ve künhi tevhidi sıfat ve künhi tevhidi zat ve künhi makamül cem ve künhi hazretül cem ve künhi cemmül cem telkîm edip ve talim ederler idi. Hâlbuki kendi makamları bu makamlardan âlâdır ve kâmil olan, âlâ makamdan aşk için edna makama nazil olur. Makamatı kemal dört makamıdır. Evvelkisi velayet, ikincisi sıdkiyet, üçüncüsü yakınlıktır. Dördüncüsü nübüvettir.

Velayet bir mertebedir ki, veli Hakk'la olduğu zaman keşfi olur ve halk ile olduğu vakit mahcup olur. Ve sıdkiyet bir mertebedir ki, sıddık olan daima Hakk ile olur. Halk ile olmaz.

Ve karabet bir mertebedir ki yakınlığa gerek Hakk ile gerek halk ile olduğu halde asla mahcup olmaz.

Cemmül cemde ona dahi vahiy nazil olur. Vahiyden gayri olan kelâmı ilâhî, evliyaya ve sıddıka ve yakınlığa dahi olur.

Ve dahi ashabı meratipten kelâm söylenmiş oldu. Mertebesi velayetten söylenen; (Her sözü ayettir) ve bazı; (Her sözü ayettir, sözü beraber söylerler) ve bazı; (Konuşan ancak Allah'tır) dedi. Mertebesi sıdkiyetten söylenen; (Enel Hak) ve bazı; (Minallah) ve bazı; (Sübhani ma azimuşşani) ve bazı; (Ma fil cübebi ilallah) dedi.

Amma erenler ve nebiler ehli temkin olup, asla telvinden olmazlar. Ve avama muhalif kelimeler demezler. Ve dahi zikrolunan makamların delilleri vardır. Hak Teâlâ buyurdu:

(Eynema tüvellü fesemme vechullah. Hüvel evvelü vel ahirü vezzahiru velbatın. Ve mâ remeyte izremeyte ve lâkinnallahe rema, felem tektuluhüm velakinnallahe katelehüm. En büreke men finnar. Ve men havleha vesübhanallahi.)

Başka ayetler dahi vardır. Hadisi şerifte dahi söylendiği gibi,

Kul nafilelerle de bana yaklaşmaya devam eder; tâ ki ben onu severim. Ben onu sevincede, onun işiten kulağı, gören gözü, konuşan dili, tutan eli ve yürüyen ayağı olurum.

ve dahi keşif yolunda gelme ve birleşme yoktur. Zira gelme; iki şey mevcut olup, birbirine sirayet olur. Sütte yağ olduğu gibi. Ve birleşme; iki şey birbirine birleşmiş olur. Acı su ve soğuk su birbirine karışıp bir mizacı âhirde bir su olur.

Halk aynı Hakk olmak, bu kabilden değildir. Belki kar gibi. Su vücudundan gayri bir şey olmadığı gibi belki kar, hava soğuk olmaktan su donar. Bir suret olur. Kar namı ile müsemma olur. Filhakika karın vücudu yoktur, belki sudur. Kar aynı su oldu. Velâkin namda ve hükümde birbirine aykırıdır. Zira su ile taharet olur kar ile olmaz. Halk aynı Hakk olmak, halk Hakk'ın zuhurudur. Müstakil vücutları yoktur. Ancak vücudu Hakk'dır. Eğer müstakil vücutları olsaydı ikilik lazım gelirdi.

Ve sâllallahü ala seyyidina Muhammedin ve ala alihi ecmain ve Elhamdülillahi rabbil âlemin.

ALINTI BÖLÜMÜ

*

Sevda denizine
Açıldım,
Yüreğimi sandal yapıp.
Adını, sıkıntı
Koyduklarımı attım
Dilime takıp,
Umut yakalamak için.
Duruldum,
Düşüncelerim den sıyrılıp.
Buram buram
Sen kokuyorsun.

SEVGİYE DAİR

*

Göz gören değil,
Görmek için araçtır.
Göz aracıyla gören
Kalptir.
Kalbinde ne varsa,
Bu alemde onu
Görürsün.

GÜL KOKULARI

*

*Benden geriye hiç bir şey bırakmadı aşk;
varlığımı bir bakışa, bir gülüşe harcadım.
Kulaklarımdan ruhuma yol yapan sevgili, Fakir,
senin tecellin. Güzelliğimdeyim, hoşluklarla
zikrediyorsun, dilimden. Seninle görüyorum
kendimi ha ben, ha âlem. Nereye baksam aynı,
tüm elbiseler senin tenine dokunuyor,
gülümseyişinin cezbesinde içiyorum aşkı
kanasıya.*

NAR-I AŞK

*

**Hem dahi cümle fenâ buldukta aşk baki kalır
Bu sebepten dediler kim aşka yoktur intiha**

*(Her şey fani bulur aşk baki kalır. Bu sebepten
dediler aşka yoktur son.)*

Aşk, her kimde oluşur, açığa çıkarsa o kişinin Allah'tan başka neyi var neyi yoksa hepsini yakar, kül eder; gayrısını bırakmaz. Yalnız aşk ve aşkın zikri kalır. Vücut, vücudullah olunca dilimizde ancak zikrin kaldığı gibi. Bu sebeple kişi Hakk'ın varlığında yok olur. Bu, buzun suda eriyip o suya dâhil olmasıdır.

Burada dikkat edilmesi gereken husus, buzun da aslı su olduğu için (Görünüşi, ismi ve şekli sudan farklı olduğundan, biz, sudan ayrı zannına düşüyorduk.) özü itibariyle ayrılma ve birleşme, başlangıcı ve sonu olmadığıdır. Aslına dönüş gerçekleşmektedir ve artık o kişi nispetsiz, arınmış olarak halkiyete, yaratılmışlığa çıkar. İşte bu kullukta bulunmak da aşk iledir.

VADİ-İ HAYRET

*

İnsanlık,
Hatalarımızı ve
Noksanlarımızı
Fark etmek sonucu,
Düzeltilme
Gayretiyle oluşur.

GÜL KOKULARI 2

BİTİM

Değerli okuyucu,

Emek Yayınevi, Dembir dergisinin ikinci sayısını okuduğunuz için emeği geçenler olarak hepinize çok teşekkür ederiz. Umarız, okuduklarınızın halinize katkısı olmuştur ve olacaktır. Amacımız, kendiliksiz hizmet olan Hak ile Hakk'a hizmettir. Yapacak olduğunuz katılımlar ve öneriler ile sizlere daha iyi hizmet etmeyi amaçlıyoruz.

Bu sayımızı, Emek Yayınevinden yeni yayınlanacak olan, Özkan Günal ve aşıkların kaleme aldığı, düzenlemesini Emine Aytül Erol'un, yaptığı bir eser ile noktalıyoruz.

Aşk niyazlarımızla.

SEBEBİ YAR CEMALİ

Zerreden Kürreye Alemin nuru
Cenabı Allah'ın Varlık zuhuru
Küntü Kenz sırrıyla Adem'in ruhu
Secde edilensin Gönül ehline.

Fatıma-tüz Zehra Kevser pınarın
Ali-el Mürteza Şahı Merdan'ın
Hasan-ül Müçteba Fedakarlığın
İspattadır daim Gönül ehline.

Kerbela deminde İmam Hüseyin
Zülfikar elinde Dilinde ismin
Şehadet meyiyle Hakka davetin
Devam etmektedir Gönül ehline.

.....

Aşk ile kalın.

Gönlümüz, gönüller sultanı, Melami Mürşid-i Kâmil'i, Damperli İbrahim, Halil İbrahim Baki Hz. ile beraberdir. Üzerimizdeki nurunun bizi aydınlatması, gönlümüzdeki yanan kandil oluşu, daimi olsun.

ALLAH ALLAH.